

வேதாகம வார்த்தையைப் போதிக்கும்....

சத்துயவசனம்

செப்டம்பர் - நவம்பர் 2010

வகுடம்-38 வெளியீடு-4

எனக்கு ஒத்தாசை வரும் பர்வதாங்களுக்கு
நேராக என் கண்களை ஏற்றுகுக்கிறேன்.
வானத்தையும் பூமியையும்
இண்டாக்கின கார்த்தரிடத்திலிருந்து
எனக்கு ஒத்தாசை வரும்.

சங்கீதம் 121:1,2

உங்கள் பாவமும்
கடவுளின் மன்னிப்பும்...

பக்கம் 04

திருமதி மெடோஸ்
அம்மையாரின் வாழ்வு...

பக்கம் 11

நசரேயனகிய
இயேசு...

பக்கம் 24

செப்டெம்பர் = நவம்பர் 2010

முதன்மை ஆசிரியர் :

திரு. மயுக பெரேரா

தொகுப்பாசிரியர் :

திரு. வஷ்னி ஏனர்ஸ்ட்

வருடம் - 38 வெளியீடு - 4

சத்தியவசனம்

சஞ்சிகை

04

பாவமும் கடவுளின் மன்னிப்பும்

திரு. ஓர்ட். எல். மோறோ

07

பாவத்தின் நுழைவாயில்

சகோதரி சாந்தி பொன்னு

10

கிறிஸ்தவர்களும் திருட்டு சீடக்களும்

திரு. சார்ல்ஸ் ஸ்டீபன் அசரியா

11

எனது சாட்சி

திருமதி இன்பம் மெடோஸ்

15

திருமதி மெடோஸ் அம்மையார்

19

கேள்வி - பதில்

டாக்டர் ஆர். ஸ்டான்லி

22

ஒரு விசுவாசியின் வாழ்வு

சகோதரி ப்ரியாந்தி விஜயநாதன்

24

நசரேயனாகிய இயேசு

டாக்டர் வாரன் W. வியர்ஸ்பி

27

சிறுவர் சோலை

29

ஏதேன்

SATHIYAVASANAM

P.O. Box 1012,

Colombo, Sri Lanka.

Tele : 011-2695441,

Fax : 011-2698843

E-mail : svsl@sltnet.lk

Web : www.sathiyavasanam.lk

Mayukha Perera
Managing Director
Back To The Bible

நீர்வாக இயக்குனரிடம்நூந்து.....

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே!

நான் வார்த்தைகளைக் குறித்து சிந்தித்தேன். நாம் பேசும் வார்த்தைகளுக்கு பற்றாக்குறையில்லை. நாமனைவருமே வார்த்தைகளை உருவாக்குவதில் சித்திபெற்றவர்களாகவும் அதை வெளிப்படுத்துவதில் சந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றோம்.

சில நாட்களுக்கு முன்னர், எனது மனைவியுடன் “வார்த்தைகளின் வலிமையைக் குறித்து” உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு சிறிய சொல் எவ்வாறாக இலகுவில் ஒரு சின்னஞ்சிறு குழந்தையை நொடிந்தவிடச் செய்துவிடுகின்றது எனவும் ஒரு கடின இருதயத்தை காயப்படுத்தி விடுகின்றது என்பதைக் குறித்தும் மிகுந்த வேதனையடைந்தேன். ஒருசில வேளைகளில் நானும் கூட இதைச் செய்துள்ளேன். கவனமற்ற விதத்தில் பேசிய வார்த்தைகள் மனதை திருத்த முடியாதளவு பாதித்து விடுகின்றன.

ஆகவேதான் “அனைவரும் கேட்கிறதற்கு தீவிரமாயும் பேசுவதற்குத் தாமதமாகவும்” இருக்கும்படியாக யாக்கோபு கூறுகின்றார் (யாக்கோபு 1:19).

“சொற்களின் மிகுதியினால் பாவமில்லாமற் போகாது. தன் உதடுகளை அடக்குகிறவனோ புத்திமான்” (நீதிமொழிகள் 10:19) என்ற இந்த நீதிமொழியை நான் விரும்புகின்றேன். எனினும் இலகுவில் இவற்றை செயற்படுத்த மறந்துவிடுகின்றேன்.

கடந்த மாலைபொழுதில் ஒரு உரையாடலைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஒரு குறிப்பிட்ட நபரினால் பேசப்பட்ட ஒரு சிறிய வார்த்தை பதமானது பேசப்பட்ட நபரை முற்றிலும் நோக்கித்து விட்டது. நானோ திகைத்துப் போனேன். கேட்டவரின் கண்களிலே துக்கத்தின் சாயல் பிரதிபலித்தது. விரும்பத்தகாத வார்த்தை பிரயோகத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவினை பேசிய நபர் கடைசிவரை உணரவேயில்லை. நீதிமொழிகள் 12:18ன்படி, “பட்டயக் குத்துகள்போல் பேசுகிறவர்களும் உண்டு” என்பதையும் நினைவுப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

“மனுஷர் பேசும் வீணான வார்த்தைகள் யாவையும் குறித்து நியாயத் தீர்ப்பு நாளிலே கணக்கொப்புவிக்க வேண்டும் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்” (மத்தேயு 12:36) என இயேசு நம்மை எச்சரிக்கின்றார்.

வார்த்தைகள் வல்லமையுள்ள ஆயுதம், அவை மிக பாரதூரமான விளைவை ஏற்படுத்திவிடும்!

ஆகவே நாம் பேசுவதை தவிர்க்கவேண்டுமென்று அர்த்தப்படுமா? இல்லை!

“ஞானமுள்ளவர்களுடைய நாவோ ஓளஷதம்” என்பதை நீதிமொழிகள் 12:18 உறுதிப்படுத்துகின்றது. “ஏற்ற சமயத்தில் சொன்ன வார்த்தை வெள்ளித் தட்டில் வைக்கப்பட்ட பொற்பழங்களுக்குச் சமானம்.” (நீதிமொழிகள் 25:11) கூறப்படுவது உண்மையானது.

சொற்கள் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் அதேவேளை, கட்டியெழுப்பக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. எத்தகைய வார்த்தைகளை நாம் பிரயோகிக்கிறோம் என்பதை நாமே தெரிவுசெய்கின்றோம்.

எபேசியருக்கு பவுல் எழுதும்போது, “கேட்ட வார்த்தை ஒன்றும் உங்கள் வாயிலிருந்து புறப்பட வேண்டாம். பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவான நல்ல வார்த்தை உண்டானால் அதையே கேட்கிறவர்களுக்குப் பிரயோஜனமுண்டாகும்படி பேசுங்கள்” (எபேசியர் 4:29) என வேண்டிக்கொள்கின்றார்.

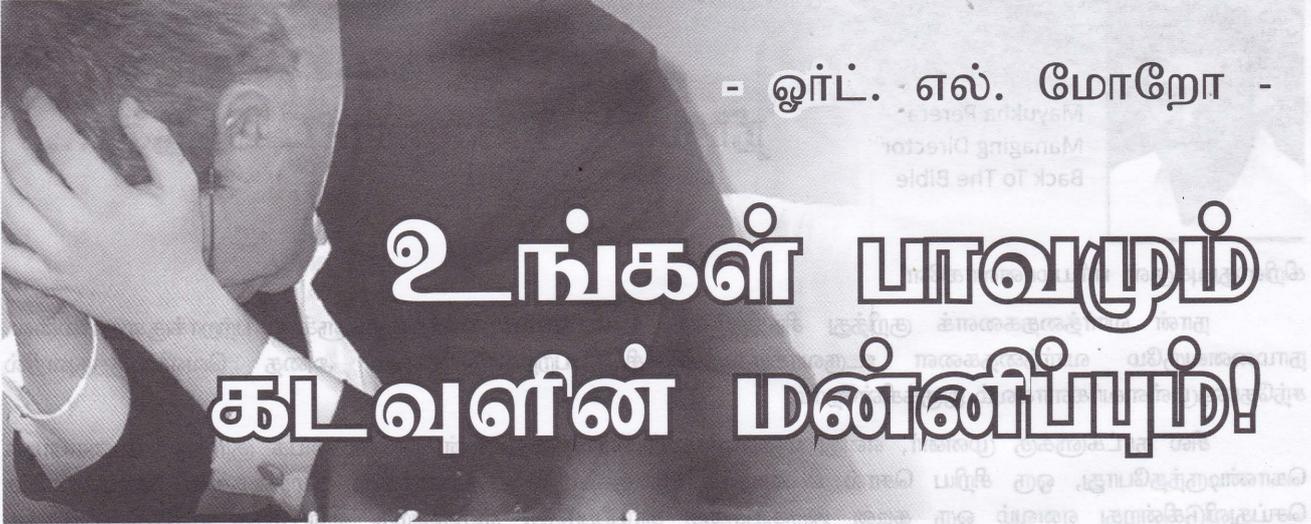
வார்த்தைகள் வல்லமைமிக்க கருவிகள். மற்றவர்களின் நலனைக் கட்டியெழுப்பத்தக்க விதத்தில் அவற்றை பிரயோகிப்பதை தெரிவுசெய்வோமாக.

தேவனுடைய கிருபையினால் நானும் கூட இதையே செய்ய முற்படுகின்றேன். கர்த்தர் தாமே உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக!

கர்த்தரின் பணியில்,

மயுக பெரேரா

(சஞ்சிகை முதன்மை ஆசிரியர்)

- ஓர்ட். எல். மோறோ -

உங்கள் பாவமும் கூடவுளின் மன்னிப்பும்!

பொல்லா உலகமீதில் நல்லார் எவருமில்லைப்
புண்ணியனே! உன் சரணம் நண்ணி
அண்டினேன்!

ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் மக்கள் முன்னொரு போதும் இல்லாதவாறு இன்று பல கேள்விகளைக்கேட்கின்றனர். புலியைக் காணாதிருக்கையிலே “புலி, புலி” எனக் கத்திய பேதைகள் பலர் நம்மிடையே இருந்து துண்டு. ஆனால் இன்று மேதைகள் கூட நாம் மீட்கப்பட முடியாத நிலைக்கு வந்து விட்டோமா என் எண்ணத் தொடங்கியுள்ளனர். அறிவும் பொருளாதார வளமும், நவநாகரீகமும் வளர்ச்சிபெற்று விளங்கும் இக்காலத்தில் நாம் இன்னும் ஏன் நமக்குள் போரிட்டுக்கொள்கிறோம் என அவர்கள் திகைக்கின்றனர். மகாநாடுகளும், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளும் நடைபெற்றாலும், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க பலாத்காரமுறையைத் தவிர வேறுவழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சுயநலமும் மடமைத்தனமும் மிக்க உலகில் நாம் வாழ்வதுபோல் தோன்றுகின்றது. நம் சுயநலமும் அடங்காமையும் நம்மைப் பெரிய குழப்பங்களுக்குள் ஆழ்த்துவதால் எல்லாவற்றிற்கும் அழிவு வந்துவிட்டதோ என அஞ்சுகின்றோம். இந்த நிலையிலிருந்து மனிதன் தன்னை மீட்டுக்கொள்வானா? சரியாக காரியங்களைச் செய்ய அவன் அறிந்துகொள்வானா? அடங்காத குணம், சுயநலம், தனக்குப் பிடிக்காததை அழித்துவிடுதல் போன்ற செயல்களிலிருந்து அவனை விடுவிக்க முடியுமா?

அரியணையில் அமர்ந்திருக்கும் அரசனானாலும் சரி, ஆற்றருகில் கிடந்து மீன்பிடிக்கும் ஏழையானாலும் சரி சிந்திக்கும் எந்த மனிதனும், மனிதரின் மீட்பைப் பற்றிச் சிந்தியாமலில்லை. தன் அந்தரங்க வாழ்க்கையைக் குறித்துச் சிந்தியாதோர் எவர்? இதை இவ்வாறு செய்ய என்னை ஏவுவது எது? நான் நிறைவாக வாழ்வதெப்படி? என் வாழ்வைப் பாதுகாக்க நான் என்ன செய்யவேண்டும்? எனது வாழ்வு வீணாகாதிருக்க நான் என்ன செய்யலாம்? நான் பிறந்ததால் பயன் ஏற்பட்டது என்ற நிச்சயத்தை பெற நான் என்ன செய்ய வேண்டும்.

“நீ ஏன் இங்கு இருக்கின்றாய்” என்பது ஒரு அற்புதமான கேள்விதான். ஆனால் இதற்குப் பதில் தர

முடியாத நிலையில் ஆயிரக்கணக்கானோர் உள்ளனர். இக்கேள்விக்கு நிச்சயமானப் பதில் கொடுக்க முடியாத தினாலேயே “நீ எங்கே பிறந்தாய்?” என்ற கேள்வியை மாற்றி மாற்றிக் கேட்கிறோம்? நாம் ஒருபோதும் “எதற்காக நீ பிறந்தாய்?” எனக் கேட்பதில்லையே.

மனிதன் போடும் மீட்புத் திட்டங்கள்

நம்மையும் காத்து நமக்கும் பிறருக்கும் மீட்பைப் பெற்றுக்கொடுக்கத்தக்கவர்கள் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்ட நாம் செய்யும் காரியங்கள் பல. செல்வந்தர்களாய் இருந்தால் நன்றாக வாழ்ந்து நம்மைக் காக்கலாம் என்பது பலரின் கருத்து. எனவே, செல்வத்தைத் தேடுகின்றோம். செல்வம் தீது என்று சொல்லவில்லை. தீய செல்வந்தர் உற்றவாறே தீய வறியவரும் உள்ளனர். இதில் எது முக்கியமென்றால் செல்வமல்ல, அதைச் செலவழிக்கும் முறையேயாகும்.

பிள்ளைகள் நேர்மையானவர்களாகவும் நல்லவர்களாகவும் வளர்ந்தால் நம் வாழ்வு பயன்பெறும் என எண்ணி “பிள்ளைகள், பிள்ளைகள்” என்று பிள்ளைகளுக்காகவே நாம் சிலவேளை வாழுகிறோம். அவர்கள் மூலம் நாம் வாழும் உலகு பயனடையக்கூடும். அதன் மூலம் நாமும் ஓரளவு பயனுடையவர்களாய் வாழ இடமுண்டு. “பிள்ளைகள் கர்த்தரால் வரும் சுதந்திரம் கர்ப்பத்தின் கனி அவரால் கிடைக்கும் பலன். வாலவயதின் குமாரர் பலவான் கையிலுள்ள அம்புகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். அவைகளால் தன் அம்பறாத் துணியை நிரப்பின புருஷன் பாக்கியவான்”(சங் 127:4-6) என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் இப்படி நாம் வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கும் நேரமொருபுறமிருக்க பாதுகாக்கவேண்டிய காலம் அதிகம் அல்லவா? நித்திய வாழ்க்கை நம் உள்ளத்திலுள்ளது. நாம் மிருகங்களா? நாம் மனிதர்களல்லவா? நாம் காலத்துக்குள் அடங்கிய சிருஷ்டிகள் அல்ல. நாம் நித்தியத்திற்கான சிருஷ்டிகள். மனிதன் சீரத்திற்கும் மேலானவன். சிறிது காலத்திற்கு மட்டுமே நம் உடலைக் காக்க முடியும். பின்னர் அது கல்லறைக்குப் போகவேண்டியதுதான். ஆயினும் மனிதவர்க்கத்தின்

முடிவு கல்லறையில் எனச் சொல்லேன். ஜீவ சுவாசத்தைக் கடவுள் மனிதனுக்குள் ஊதியுள்ளார். மனிதன் ஜீவாத்துமாவானான் என வேதாகமம் பகர்கின்றது. எனவே, உடலைக் குறித்தும், உலகில் வாழப்போகும் சொற்ப காலத்தைக் குறித்தும் எண்ணுவதிலும் பார்க்க எண்ண வேண்டிய காரியங்கள் அதிகம் உள்ளன. நம் ஆத்தம மீட்பைக் குறித்தும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். என் ஆத்தமாவைக் குறித்து நான் எப்படி கணக்குக் கொடுப்பேன்? என்னைப் படைத்தவருக்கு முன் நான் நிற்க வேண்டிய நாள் வரும்போது என் ஆத்தமாவைப் பற்றி நான் என்ன பதில் சொல்வேன்?

தன்னைக் காக்க மனிதன் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துள்ளான். அதுபோல பெருந்தீமைகள் பலவும் செய்துள்ளான். சமய வழிபாடுகளில் ஒழுங்காக பங்குகொள்வது அவன் பொதுவாக விரும்பும் செயல் போலத் தோன்றுகின்றது. தன்னைப் படைத்த கடவுளை இது திருப்திப்படுத்தும் என நினைக்கின்றான் போலும். கடவுளோடு உறவாடாவிட்டாலும் தன் வாழ்வை மாற்றி கொள்ளாமல் இருந்தாலும் கடவுள் விரும்பியவைகளைச் செய்யாமற் போனாலும், சமய வழிபாடானது அவனது மனதுக்கு இதமான, மனசாட்சிக்குப் பிரியமான ஒரு திருப்தியைக் கொடுக்கின்றது.

சமயத்தின் பெயரால் பயங்கரமான கொடுமை நடைபெற்றுள்ளன. ஆற்றுத் தெய்வத்தை சாந்திப்படுத்த புனிதமாக கருதப்பட்ட நதி ஒன்றில் பிள்ளைகளைத் தூக்கியெறிந்தனர். தனது ஆத்தமா செய்த பாவத்துக்காக இவ்வாறு சீர்த்தின் கனியைப் பக்தர்கள் கொடுத்தனர். இவ்வாறு பலி கொடுத்தல் மூலம் அவர்களுக்குத் தாங்கொணா வேதனையாக இருந்தாலும் அதன்மூலம் கடவுளோடு ஒன்றிவிட்டதாக நம்பினார்கள். இக்கொடிய செயலால் ஒருவகை மீட்பை அடைந்து விட்டதாக அவர்கள் மனதார நம்பினார்கள்.

ஒரு கவனிக்கவேண்டிய விடயம்.

நாம் எப்படிப் பார்த்தாலும் மீட்பு ஒரு கவனிக்க வேண்டிய விடயமாகும். மீட்கப்பட வேண்டும் என்று நம்மில் எழும் ஆசை, நாம் எதையோ முன்னர் இழந்து விட்டோம் என்பதைக் குறிக்கின்றது. நமக்கே நம்மில் நம்பிக்கை இல்லை என்று ஏற்பதுபோல் இது உள்ளது. இது சரிதான். நாம் ஒருவருக்கு கணக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்றும் கடைசினாளில் நம்மைப் படைத்தவருக்கு முன் நிற்கையில் குறைவில்லாதவர்களாய் நிற்பதற்கு நாம் சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் இது குறிக்கின்றது.

மனிதனது இழந்துபோன இந்நிலை பொருட்டே கடவுள் தம் குமாரனை உலகுக்கு அனுப்பினார். எனது பிறப்புப் பற்றி இனிமையான கதை எழுதுங்கள் என்று கூற இயேசு வரவில்லை. முன்மாதிரியான வாழ்க்கையைத் தர அல்லது தொலைவில் தெரியும் கல்வாரிக் குன்று பற்றிக் கவி புனைந்து நாம் பாடவேண்டும் எனவும் அவர் வரவில்லை. சீரழிந்த உலகை மீட்பதற்காகவே கடவுள் தம் குமாரனை அனுப்பினார். இந்தக்

கிறிஸ்துவின் மீட்பு கவனமாய் ஆராயும் ஒருவருக்கு விளையாட்டாகவோ அல்லது பொருள் அற்றதாகவோ தோன்றாது. இவைகளை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கடவுள் படைத்த மேன்மையான நிலையில் இருந்து விழுந்த மனிதன் தன்னையே மீட்டுக்கொள்ள முடியுமானால், கடவுள் இடையில் வந்திருக்க மாட்டார். அவனை ஊக்கப்படுத்த ஒரு தூதனை அனுப்பியிருப்பார். ஆனால் கடவுளின் கிருபையில்லாமல் மனிதன் ஒருபோதும் மீட்படைந்து திருப்தி பெற்றதில்லை. ஏன்? முழுமனதுடன் ஈடுபடும்வேளையில் கூட அவன் திருப்தி காண்பதில்லையே! “ஒருவனாவது, தன் சகோதரன் அழிவைக் காணாமல் இனி என்றைக்கும் உயிரோடிருக்கும்படி, எவ்விதத்தினாலாவது அவனை மீட்டுக் கொள்ளவும், அவனிமித்தம் மீட்கும்பொருளை தேவனுக்குக் கொடுக்கவுங் கூடாதே.” (சங் 49:7-8). நம்மால் நம் உடலைக் காக்க முடியாததுபோலவே நம் ஆத்துமாவையும் மீட்கமுடியாது. ஆயுளோடு சில நிமிடங்களைக் கூட்டிக்கொள்ள முடியுமானால் நாட்டின் பாதியைக் கொடுப்பதற்கும் சிலர் விரும்பினர். ஆயினும் வாழ்நாள் கழிந்து ஒவ்வொருவராக அடுத்த உலகை அடைகிறோம். நாம் நமக்குரிய நித்திய வீடேகிறோம்.

மீட்பின் விளக்கம்

மீட்கும் பொருள் யாதென இனிக் காண்போம். ஸ்ரோங் என்பவரின் அகராதி, மீட்பு என்பது ‘கிரயம் கொடுத்து விடுதலை செய்வது’ என்று கூறுகின்றது. அதற்குப் பொதுவான அர்த்தம் விடுவிப்பதேயாகும். கிரேக்க பாஷையில் இதனுடைய மொழிபெயர்ப்பானது “அறுத்து விடுவிப்பது, சிறையெடுப்பு, அடிமைத்தனம், மரணம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுவிப்பது” என்றும் இலத்தீன் பாஷையில், “கடன் கொடுத்துத் திரும்ப வாங்கிக் கொள்வது” என்றும் படிங்டன் என்பவரால் வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச வேதாகமக் கலைக்களஞ்சியம் இவ் வார்த்தை இரட்டிப்பான அர்த்த முடையது எனக் கூறுகின்றது. ஒன்று ‘அறுத்து, விடுவித்து தப்புவித்தல்’ மற்றது ‘விலைக்கு வாங்குதல்’ அல்லது ‘மீட்புப் பொருள்’ எனப்படுகின்றது. இன்னொரு அகராதி ‘கட்டணம் செலுத்தி மீண்டும் வாங்கல், ஈடு கொடுத்து வாங்கல்’ என்கின்றது. பலியின் பொருட்டுப் பலி கொடுத்து, பாவத்திலிருந்தும் அதின் தண்டனையிலிருந்தும் விடுவித்தல் எனப் பொருள்படும்.

வேதாகமத்தில் மீட்பு எவ்வாறு உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனப் பார்த்து அதன் பொருளை விளக்கிக் கொள்ளலாம். பழைய ஏற்பாட்டில் தப்புவிக்க அல்லது விடுவிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றுக்கு செலுத்தும் பணமாக கருதப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக ருத் 4:4இல் ஒரு நிலத்துக்கெனப் பணம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இது மீட்புப் பணமென அழைக்கப்படுகின்றது. மீண்டும் யாத் 13:13 ன் படி முதற்பேறான பிள்ளை ஒரு ஆட்டுக் குட்டியால் மீட்கப்படவேண்டும். இது தலைப்பிள்ளைகளை விடுவிக்கச் செலுத்தும் கிரயமாகும்.

புதிய ஏற்பாட்டின் படி, மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தினால் சாபத்துக்குள்ளானதால் மீட்பைப் பெற வேண்டும். (நியாயப்பிரமாணம் ஒரு மைல்கல் போல் நாம் எங்கு இருக்கிறோமென்று காண்பிக்காமேயன்றி, போகவேண்டிய இடத்துக்கு நம்மைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்காது) மீட்பர் வந்தது அதற்காக அன்றோ! “மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்துக்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக்கொண்டார்” (கலா 3:13) என வேதாகமம் கூறுகின்றது. ஆகிலும் என் மனிதன் பிரமாணத்துக்கு விரோதமாய்ப் போராடுகிற வேறொரு பிரமாணத்தை என் அவயவங்களில் இருக்கக் காண்கிறேன். அது என் அவயவங்களில் உண்டாயிருக்கிற பாவப்பிரமாணத்துக்கு என்னைச் சிறையாக்கிக் கொள்ளுகிறது (ரோம 7:23). எல்லோரும் பாவப் பிடியிலிருப்பதை வேதாகமம் இவ்வாறு உணர்த்துகிறது.

மீட்பர் பழுதற்ற பலியாகத் தம்மைத் தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார். இதன்மூலம் நமக்கு நித்திய மீட்பை உண்டுபண்ணினார் (எபி 9:11-15). இதைத் “திரும்ப வாங்கல் அல்லது விடுதலை செய்தல்” எனலாம். கிறிஸ்துவினால் ஏற்பட்ட இச்செயல் பற்றியே பவுல் “அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவ மன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது” (எபி 1:7) என எழுதினார். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டோரை அவர்களின் மீட்பு காரணமாக தூயவாழ்வு வாழும்படியாக உற்சாகப்படுத்தும் பேதுரு “உங்கள் முன்னோர்களால் பாரம்பரியமாய் நீங்கள் அநுசரித்து வந்த வீணான நடத்தையினின்று அழிவுள்ள வஸ்துக்களாகிய வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் மீட்கப்படாமல் குற்றமில்லாத மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டீர்களென்று அறிந்திருக்கிறீர்களே” (1பேது 1:18-19) என்கிறார்.

இழந்த பொருளொன்றை திரும்பப்பெற வேண்டுமாயின் அதைத் திரும்பவும் விலைகொடுத்து வாங்கவேண்டும். இதுவே மீட்பு என்பதன் கருத்து. “நானோ பாவத்துக்குக் கீழாக விற்கப்பட்டு, மாம்சத்துக்குரியவனாயிருக்கிறேன்.” (ரோமர் 7:14) கர்த்தரோ நாம் மீட்கப்படவேண்டும் என்பதை உணர்த்த “விலையின்றி விற்கப்பட்டீர்கள், பணமின்றி மீட்கப்படுவீர்கள்” என்றார் (ஏசா 52:3) மீட்பர் செலுத்திய கிரயத்தை ஏசாயா 53:5ல் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “நம்முடைய மீற்தல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது. அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்.”

மீட்பு என்பது “சிறைப்பட்டதை விடுவித்துக் காத்தல்” எனவும் பொருள்படும். இயேசுவே இதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். ஒருமுறை அவர் நாசரேத்தார் ஜெபாலயத்துக்குச் சென்றார். “அப்பொழுது ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் புஸ்தகம் அவரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது.

அவர் புஸ்தகத்தை விசித்தபோது: கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்மேலிருக்கிறார். தரித்திரருக்கு சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார். இருதயம் நருங்குண்டவர்களைக் குணமாக்கவும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், குருட்டுருக்குப் பார்வையையும் பிரசித்தப்படுத்தவும், நொறுங்குண்டவர்களை விடுதலையாக்கவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தவும், என்னை அனுப்பினார், என்று எழுதியிருக்கிற இடத்தை அவர் கண்டு, வாசித்து, புஸ்தகத்தைச் சுருட்டி, பணிவிடைக்காரனிடத்தில் கொடுத்து, உட்கார்ந்தார். ஜெப ஆலயத்திலுள்ள எல்லாருடைய கண்களும் அவர்மேல் நோக்கமாயிருந்தது. அப்பொழுது அவர் அவர்களோடே பேசத்தொடங்கி: உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேத வாக்கியம் இன்றையத்தினம் நிறைவேற்றிற்று என்றார்.” (லூக்கா 4:17-21).

சிறைப்பட்டவர்களை விடுவிக்க ஒருவர் வேண்டும். நாம் சிறைப்பட்டவர்கள். கட்டுண்டவர்களை அவிழ்த்துவிட ஒருவர் வேண்டும். கட்டுண்டவர்கள் நாமே. தவறிப்போய்விட்டவர்களை மீண்டும் வீட்டுக்கு வழிநடத்த ஒருவர் வேண்டும். நாமும் தவறிப்போனவர்கள்தான். பாவிகளின் மீட்பின் கிரயத்தை செலுத்த ஒருவர் வேண்டும். நாம் பாவிகள். லூக்கா 4ல் உள்ள வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செயலால் கர்த்தராகிய இயேசுதாமே இரட்சகர் எனக் காட்டினார்.

பவுல் தீத்துவுக்கு எழுதுகையில் “நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும் மகா தேவனும் நமது இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்படி” என்று உற்சாகப்படுத்தி, “அவர் நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக்கொண்டு, தமக்குரிய சொந்தப் பிள்ளையாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்யப் பக்தி வைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்படி, நமக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார்” என்கிறார். தமக்குரிய என்பது அவருக்குச் சொந்தமாயிருத்தலை உணர்த்துகிறது.

“நாம் மீட்கப்பட்டோம். விலைக்கு வாங்கப்பட்டோம், காக்கப்பட்டோம்.” இவற்றால் நாம் அவருக்கே உரியவர்கள். இதனாலன்றோ கிறிஸ்தவ மக்கள்,

உம்மைப் போல யாரோ உலகினில்
என்னை நேசித்தாரோ - இயேசையா!
தொங்கு சிலுவைக்காட்சி கண்டேன்
நெஞ்சத் துடிக்குதையோ
பஞ்சமா பாவி என் தஞ்சம்
உன் ஐந்து காயமல்லோ
பாவ ஆழியிலே அமிழ்ந்து
மூழ்கும் வேணாயிலே
தாவியெனை மீட்ட என் அன்பே
வாழ்வில் மற்பேனோ எனப் பாடுகின்றார்!

அடுத்த இதழில் தொடரும்....

- சகோதரி சாந்தி பொன்னு -

பாவத்தின் நுளைவாயில்

கேள்வி வெளிநாடொன்றிலே பலர் முன்னிலையில் ஒரு விவாக நிச்சயதார்த்தம் ஜெபத்தோடும் தேவாசீர் வாதத்தோடும், மிக ஆடம்பரமாக நடந்துமுடிந்தது. ஆனால் சில மாதங்களுக்குள்ளேயே நியமிக்கப்பட்ட அந்த விவாக சம்மந்தம் உடைந்துபோயிற்று. அதற்கு காரணங்களும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அந்த மணப் பெண்ணின் தாயோ, 'நான் கடவுளைத்தான் நம்பியிருந்தேன். விவாகம் உடைந்தது பரவாயில்லை. ஆனால், இது உடையத்தான் வேண்டுமென்றால் என் பிள்ளைக்கு ஏன் இப்படி ஒரு காரியம் நடக்கவேண்டும். இந்த சம்மந்தம்வராமலே இருந்திருக்கலாமே' என்று கண்ணீர் விட்டாள். கடவுள் என் விஷயத்தில் ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டார்? ஏன் என் பக்கம் அவர் இருக்கவில்லை? இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் நமது வாழ்வில் அப்பப்போ வந்துபோவதை நாம் மறுக்கமுடியாது. இப்படி நடந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நாமே கடவுளைக் குற்றப்படுத்துகிறவர்களாக பலதடவைகளில் இருந்திருக்கிறோம்.

'கடவுள் செய்தது சரியா? இது பாரபட்சம் இல்லையா? அவனும் சின்னவன்தானே, தன்னிடம் இருந்ததைத்தானே கொண்டுவந்தான். அவனுடைய காணிக்கையையும் கடவுள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருந்தால் ஒரு நல்ல ஆத்துமா செத்திருக்காதே!' மிகுந்த ஆதங்கத்துடனும் மனவருத்தத்துடனும் ஒரு சகோதரி பேசினாள். இது பலருக்குள் எழுகின்ற கேள்விதான். ஏன் கடவுள் காயினின் காணிக்கையை அங்கீகரிக்கவில்லை? ஏன் ஆபேலின் உயிரை காப்பாற்றவில்லை? ஆதாமுக்குப் பிறந்த முதற்பிள்ளைகளின் வாழ்வு இப்படி ஆகவேண்டுமா? இக்கேள்விகள் எழுவது தவறு என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் சரியான பதிலைக் கண்டுகொண்டால், இன்றும் நமது வாழ்வில் எழுகின்ற பதில் தெரியாத பல கேள்விகளுக்கு நமக்குப் பதில் கிடைத்துவிடும்.

மனிதன் தேவனுக்குப் படைத்த முதல் காணிக்கை: முதல் மனிதன் பாவத்தால் கறைபட்டுப் போக, தேவனுடைய நேரடி பராமரிப்பிலிருந்து அவன் வெளியேறவேண்டி ஏற்பட்டது. ஏதேன் தோட்டத்து

சுகமும் மகிழ்ச்சியும் பறிபோனது. இனிவரும் காலங்கள் முழுவதும்வான் வாழவேண்டிய உலகத்தினுள் மனிதன் பிரவேசிக்கிறான் (ஆதியாகமம் 4ம் அதிகாரம்).

இந்த உலகம் ஏதேனைப்போல நன்மை மாத்திரம் நிறைந்ததல்ல; வஞ்சகம் தந்திரம் நிறைந்த உலகம். சாத்தானின் வலைவிரிக்கப்பட்டுள்ள உலகம். இந்த உலகத்தில்தான் முதல் மனிதன் தம் குடும்ப வாழ்வை ஆரம்பித்து, தம் முதற்பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர். தள்ளப்பட்டாலும் கர்த்தராலேயே இந்த மகளைப் பெற்றேன் என்று அந்த முதற்பிள்ளைக்குக் காயின் என்றும், அடுத்தவனுக்கு ஆபேல் என்றும் பெயரிட்டனர். இருவரும் இருவேறு தொழில்களைச் செய்தனர். அது அவரவர் விருப்பம். காயின் தன் தகப்பன் தொழிலைத் தொடர்ந்தான். ஆபேலோ தன் ஆடுகளை மேய்க்கிறவனானான். நல்லது, அவரவர் தம்மால் இயன்றதைச் செய்தனர், உழைத்தனர்.

இப்போ இவர்களிடம் காணிக்கை கேட்டது யார்? ஆனால் அவர்கள் கடவுளுக்குக் காணிக்கை கொண்டுவந்தனர். ஆம், கடவுளைத் தேடுவதும், கடவுளுக்கு நன்றி ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவதும், மனிதனுக்குள் உள்ள இயல்பான குணம். ஏனெனில் படைப்பில் அவன் அப்படித்தான் படைக்கப்பட்டான். அவன் கடவுளுக்கென்றுதான் படைக்கப்பட்டான். அவனுக்குள் வைக்கப்பட்ட தேவனுடைய மகிமையை இழந்து போனாலும் அவன் தன் இயல்பில் மாறவில்லையே! தேவசமுக்கத்தில் இருந்து விலகினாலும் மனிதன் மனிதன்தான். இந்த இரு சகோதரரும் தங்கள் தங்கள் முயற்சியின் பலனைத் தேவனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டுவந்த வரைக்கும் இருவரும் நல்ல தகுந்த காரியத்தைத்தான் செய்தார்கள். ஆக, தாம் கொடுத்த காணிக்கையில் ஒன்றுமேயில்லை. தங்களிடம் இருப்பதைத்தானே கொடுக்கமுடியும். அதுவரை நல்லதுதான்.

ஆனால், இந்தக் காணிக்கையைத் தெரிந்தெடுத்ததைக் குறித்து பரிசுத்தாவிடானவர் ஒரு காரியத்தைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். காயின் நிலத்தின் கனிகளைக் கர்த்தருக்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டு வந்தான். ஆபேலும் தன் மந்தையின் தலையீற்று

களிலும் அவைகளில் கொழுமையானவைகளிலும் சிலவற்றைக் கொண்டுவந்தான். (ஆதி.4:3,4) ஆபேல் காணிக்கையைத் தெரிந்தெடுத்த விதத்தைப் பார்க்கும் போது நாம் அப்படிச் செய்வோமோ என்று சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது. இன்று நமது தலையீற்றுகள் எங்கே? முதற்பலன்கள் எங்கே? கர்த்தருக்கென்று எந்தப் பிள்ளையை நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். படிப்பு ஏறி விட்டால் உயர்கல்வி, உயர் தொழில், உயர் பதவி. படிப்பு ஏறாவிட்டால் ஊழியம், போதகர். இதுதானே இன்று நமது நிலை. அதனால்தானே இன்று ஊழியப் பாரம் இல்லாத ஊழியங்களும் ஊழல்களும் சாட்சி கெட்ட காரியங்களும் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்திலே மலிந்துவிட்டன.

ஆபேல் பார்த்துப் பார்த்துத் தெரிந்தெடுத்தான். கொழுத்த வடிவான ஆடுகளையெல்லாம் தெரிந்தெடுத்தான். அதிலிருந்து அவன் கடவுள்பேரில் வைத்திருந்த அன்பு தெரிகிறது. கடவுள்பேரில் அவன் கொண்டிருந்த வாஞ்சை தெரிகிறது. பாவசபாவத்தில் பிறந்திருந்தாலும் கடவுளைத் தேடுகின்ற, அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிற வாஞ்சை அவனுக்குள் இருந்தது என்பது விளங்குகிறது. காணிக்கை யாரும் கொடுக்கலாம். ஆனால் எந்த மனதோடு கொடுக்கிறோம் என்பதுவே காரியம்.

காணிக்கையா அதைக் கொடுக்கிற இதயமா?

தேவன் ஏன் காயீனின் காணிக்கையை அங்கீகரிக்கவில்லை என்று எழுதப்படவில்லை. எனினும், காணிக்கையின் தராதரத்தை வைத்து அவனையும் காணிக்கையையும் தேவன் புறக்கணித்தார் என்று சொல்லமுடியாது. தன்னிடத்திலுள்ள இரண்டு காசைப் போட்ட விதவையையும் இயேசு பாராட்டினார். அதே சமயம் காணிக்கையைச் செலுத்தவந்து, உன் சகோதரனுக்கு உன்பேரில் குறை உண்டென்று நீ நினைவு கூர்ந்தால், பலிபீடத்தண்டையில்தானே காணிக்கையை வைத்துவிட்டு போய் காரியத்தை சரிசெய்து விட்டு வா என்றும் இயேசு சொல்லியிருக்க மாட்டார். ஆக காயீன் ஆபேல் இருவரும் தம்மிடமுள்ளதையே கொண்டு வந்தனர். காணிக்கை மரக்கறியா ஆடு மாடா என்பதில் அல்ல; அதைச் செலுத்த வந்தவர்களுடைய மனநோக்கிலேயே எல்லாமே தங்கியிருக்கிறது. அதேசமயம், தேவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறார் என்றால் அதில் ஒரு நோக்கம் இருக்கும் என்பதை நாம் விசுவாசிக்க வேண்டும்.

எபிரெயர் நிருப ஆசிரியர் எழுதிய விசுவாசப் பெயர் பட்டியலிலே முதலிடம் பெற்ற ஆபேலைக் குறித்து அவர் எழுதுகையில்: விசுவாசத்தினாலே காயீனுடைய பலியிலும் மேன்மையான பலியை ஆபேல் தேவனுக்குத் செலுத்தினான். அதினாலே அவன் நீதிமானென்று சாட்சிபெற்றான். அவனுடைய காணிக்கைகளைக் குறித்துத் தேவனே சாட்சி கொடுத்தார். அவன் மரித்தும் இன்னும் பேசுகிறான் என்று எழுதிவைத்துள்ளார் (எபி.11:4). ஆம், ஆபேலுக்குள் இருந்த அந்த விசுவாசத்தைத் தேவன் கண்டார். இப்படிப்பட்ட ஒரு

நல்ல மனுஷன் சாகிறதை தேவன் பார்த்துக்கொண்டு தானே இருந்தார் என்று ஒருவர் விசனப்பட்டார். ஆம், தேவன் அறியாதது எதுவுமே இல்லை. ஆனால், நாம் ஒரு விடயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். நாம் எத்தனை வருடங்கள் வாழுகிறோம் என்பது அல்ல; நாம் கர்த்தருக்குள் வாழுகிறோமா என்பதுவே காரியம். ஏனெனில் இந்த வாழ்வு வெகு சீக்கிரத்தில் கடந்துபோய்விடும். ஆனால் நம் நித்தியம் எங்கே என்பதுவே காரியம்.

அந்தவகையில் ஆபேல் மரித்தும் இன்றும் பேசுகிறார் என்றால் அவரைக்குறித்து நாம் கவலை கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், காயீன் மரித்திருந்தால் எரிச்சல் பொறாமை கொலைவெறி கொண்ட அவனுடைய ஆத்துமா என்னவாகியிருக்கும்? தேவன் நல்லவர். தேவன் ஆபேலை மாத்திரமல்ல, காயீனையும் நேசித்தார். இல்லையானால் வாழுவதற்குத் தருணம் கொடுத்திருப்பாரா? தேவசமூகத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போகையில் அவன் கேட்டுக் கொண்டபடி, அவனைக் காண்கிறவர்கள் அவனைக் கொண்டு போடாதபடிக்கு அவன்மேல் ஒரு அடையாளத்தைப் போட்டிருப்பாரா?

வெளிப்பட்ட உண்மை நிலைமை:

காயீனின் காணிக்கையை தேவன் அங்கீகரித்திருந்தால், என்னென்ன நடந்திராது என்றால், ஆபேல் கொலை செய்யப்பட்டிருக்க மாட்டான் என்ற ஒரே ஒரு பதிலைச் சொல்லிவிடுகிறோம். ஆனால் முக்கியமான இன்னொன்றும் நடந்திராது என்பதை நாம் சிந்திப்பதில்லை. ஆம், காயீனின் உண்மை நிலைமை வெளிவந்திராது. அவனுடைய உள்ளான மனதின் சிந்தை வெளிவந்திராது. அவனுக்குள் குடிக்கொண்டிருந்த பாவம் வெளிவந்திராது. அவையும் வெளிவந்து காயீனும் தனக்களிக்கப்பட்ட தருணங்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், இன்று ஆபேலின் மரணம் கேள்வியாக வேண்டிய அவசியமே இருந்திராது. எல்லாமே நன்றாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, நாமும் நல்ல வர்கள்போலவே காட்சி தருகிறோம். நமது அத்திபாரம் அசைக்கப்படும்போதுதான் நமது உண்மை நிலைமை, நமது விசுவாசத்தின் உறுதி, நாம் வாயினால் பேசுகின்ற பரிசுத்தம் நீதி எல்லாமே வெளிச்சத்துக்கு வருக்கின்றன.

தெரிவுக்கு ஒரு பாடம்:

காயீனுடைய காணிக்கையை மாத்திரமல்ல, காயீனையும் தேவன் அங்கீகரிக்கவில்லை என வாசிக்கிறோம். அதிலிருந்தே தேவன் காயீனை முன்கூட்டியே அறிந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவு. ஆபேல் கொடுத்த காணிக்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டு, தனது காணிக்கை விடப்பட்டதைக் கண்டதுமே காயீனுக்கு எரிச்சல் உண்டாகி அவனுடைய முகமே மாறிவிட்டது. அப்பொழுது கர்த்தர் காயீனுடன் பேசினார். கர்த்தர் ஆபேலுடன் பேசினார் என்று எங்கேயாவது எழுதியிருக்கிறதா? இல்லை. ஆனால் அவர் காயீனுடன் பேசினார். கர்த்தர்

காயீனை வெறுத்திருந்தால் அவனுடன் பேசியிருப்பாரா? பேசிய கர்த்தர் அவனுக்கு அவனை உணர்த்தி, இன்னமும் தருணத்தையும் கொடுக்கிறார். நீ நன்மை செய்தால் உனக்குத்தான் நல்லது. நன்மை செய்யாவிட்டால் பாவம் உன் வாசற்படியில் பதுங்கி இருக்கும். அது உன்னைப் பற்றிப்பிடிக்கத் தயாராயிருக்கும். நீ அதை ஆளப்போகிறாயா? அது உன்னை ஆண்டு கொள்ள நீ இடமளிக்கப்போகிறாயா? கர்த்தர் ஒரு பாடமே நடத்திவிட்டார்.

காயீனுக்கு அந்தப் பாடம் ஏறவேயில்லை. அந்தளவுக்கு அவனுக்குள் எரிச்சல் பற்றியெரிந்து கொண்டேயிருந்தது. தந்திரமாகப் பேசி, தன்னை நல்லவன்போலக் காட்டி, வயல்வெளிக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் தன் அன்புத் தம்பியைக் கொண்டு போட்டான் இந்த அண்ணன். யாரும் பார்க்கவில்லை என்பது அவனது எண்ணம். ஆனால் கர்த்தர் கண்டார். உன் சகோதரன் எங்கே என்று கேட்டார், நடந்தது தெரிந்துகொண்டுதான் கேட்டார். அந்த இடத்திலும் காயீன் தன் பாவத்தை உணரவதற்குக் கர்த்தர் தருண மளித்தார். ஆனால் அவனோ, என் சகோதரனுக்கு நான் காவலாளியோ என்று என்ன துணிகரமாக பதிலளித்தான். அவன் தன் பாவத்தை ஒரு கடுகளவேனும் உணரவேயில்லை.

இதன் பலன், காயீனுடைய வாழ்க்கை முடிவுக்கு வரவில்லை; மாறாக, இதுவரை அவனுக்கு நல்ல பலன் கொடுத்த பூமி இனி பலன் கொடாது. இந்தப் பூமியில் அவன் நிலையற்று அலைகிறவனாகவும் வாழவேண்டியிருந்தது. அதுமட்டுமின்றி, கொலை காரன் காயீனின் சந்ததியில் இன்னொரு கொலை காரன் எழும்பினான் (ஆதி.4:23).

பூமியிலே வாழும் வாழ்வு தேவன் தராவிட்டால் நாம் எங்கும் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதிலும் நாம் எத்தனைக் காலம் வாழ்ந்தோம், என்னென்ன சாதனைகள் புரிந்தோம் என்பதெல்லாம் வீண். நாம் தேவனுக்குப் பிரியமுள்ள, உத்தமமான, சுத்தமான இருதயத்தோடு, தேவபிள்ளைகளாக வாழுகிறோமா என்பதுவே காரியம். நமது வாழ்விலும் பல சம்பவங்கள் நடக்கும்போது நாம் தடுமாறுகிறோம். ஆனால், அந்த சந்தர்ப்பங்களில்தான் நமது உண்மையான குணாதிசயங்கள், நமக்குள் மறைந்திருக்கிற சுவாவகுணங்கள் வெளிப்படுகின்றன என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அவற்றை உணர்ந்து மனந்திரும்பி தேவனுக்குப் பிரியமாய் வாழலாமே.

தருணம் பார்த்திருக்கும் பாவம்:

அடுத்ததாக, பாவத்தில் விழுந்துபோன இப்பூமியிலே, பாவசுபாவம் நிறைந்த மனுமக்கள் மத்தியிலே வாழுகின்ற நமது வாழ்வின் வாசற்படியிலே குனிந்து பதுங்கி படுத்திருக்கிறது பாவம். நாம் ஒரு சிறிய துவாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாலும்போதும். மண்புழு நெளிவதைப்போல வழக்கி வழக்கி நெளிந்து வளைந்து எப்படியோ நமது வாழ்க்கைக்குள் நுளைந்து

விட எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது இந்தப் பாவம். காயீன் 'எரிச்சல்' என்று சிறிய நுளைவாயிலைத் திறந்துவிட்டான். பாவம் அப்படியே அவனைப் பற்றிக் கொண்டிவிட்டது. அதேசமயம், என்னிலே என் காணிக்கையிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்டு, அதைச் சரிப்படுத்தியிருந்தால், இந்தப் பாவம் அவன் வாழ்விற்குள் நுளைய இடம் கிடைத்திருக்காதல்லவா?

ஆளுகிறேனா? ஆளப்படுகிறேனா?

ஏன் நம் வாழ்வில் பலவித குழப்பமான சந்தேகமான கேள்விகள்? எங்கே தவறு நடந்துவிட்டது என்பதை நாம் நிதானமாக முதலில் ஆராயவேண்டும். பாவத்தை ஆளுகிறேனா? அல்லது பாவம் என்னை ஆளுகிறது? இப்போது ஆரம்பத்திற்கே திரும்பி வருவோம். கண்ணீர்விட்டு அழுத அந்தத் தாயுடன் பேசியபோதுதான் பெண்விட்டார் விட்ட ஒரு பெரிய தவறு தெரியவந்தது. சிந்திக்காமல், கவலையீனமாக அவர்கள் விட்ட தவறு பெரிய விபரீதத்தில் அவர்களை நிறுத்திப்போட்டது என்பது தெரியவந்தது.

ஒரு சில கேள்விகளை நாமே நம்மைக் கேட்டுப் பார்ப்போம்.

ஒன்று, நீ பிழைவிட்டுவிட்டிருக்கலாம் என்று யாராவது நம்மிடம் சொன்னால் நமது பதிர்ப்பைக் கை தான் என்ன? அதனை மறுப்போமா? நாம் சரி என்று வாதாட முயற்சிப்போமா? அல்லது, அதைக்குறித்து சிந்தித்து அதைச் சரிசெய்ய முயற்சிப்போமா?

இரண்டாவது, காயீனுக்கு பல தருணங்களை கொடுத்த தேவன் நமக்கும் தருகிறார் என்பதை உணர்ந்து, அந்த தருணங்களைப் பயன்படுத்தி மனந்திரும்புவோமா? அல்லது காயீனைப்போல அதனை உதாசீனம் பண்ணுவோமா?

மூன்றாவது, ஒரு சிறு கோபம் எரிச்சல், சுயநீதி போன்ற சின்ன துவாரங்களைத் திறந்து வாசற்படியில் படுத்திருக்கும் பாவத்தை உள்ளே வரவேற்போமா? அல்லது, அதை உதைத்துத் தள்ளுவோமா? காயீன் எரிச்சல் என்ற சிறிய துவாரத்தைத்தான் திறந்து விட்டான். அது அவனை ஒரு கொலையாளிக்கிவிட்டது.

காயீனைக் குறித்து பல விமர்சனங்களைச் செய்கின்ற நமது வாழ்வு எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பது நல்லது. சகரியா பூணன் அவர்கள் தமது ஒரு செய்தியிலே, நமது வாழ்வில் ஒரு சதவீத மளவைத்தான் உலகம் காண்கிறது என்றும் மிகுதி 99 வீதமும் நமது உள்ளான அந்தரங்க வாழ்வு என்றும் விளக்கியுள்ளார். அந்த ஒருவீதத்திற்காக, உலகத்தில் நற்பெயர் எடுப்பதற்காக நாம் எவ்வளவாக போலியான மாயையான காரியங்களையும் செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த ஒருவீதம் அழிந்துபோய் விடும். என்றும் அழியாத அந்த அந்தரங்க ஆத்துமா விற்குள் இருக்கின்ற கறைகளை நீக்கி, அவை வெளிப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் வரும்போது அதையுணர்ந்து மனந்திரும்பி நமது வாழ்வைக் கர்த்தருக்குள்ளாகக் கட்டியெழுப்புவோமானால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாயிருக்க

கும். காயினுக்காக வக்காலத்துப் பாடுவதைவிட்டு விட்டு, நமது வாழ்வில் மறைந்திருக்கிற பாவசபாவங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றை அழித்துப்போட்டு புது வாழ்விற்குள் கடந்துவருவோமாக.

பாவம் நம்மை ஆளுகைசெய்ய துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கர்த்தராகிய கிறிஸ்து அந்தப் பாவத்தை சிலுவையிலே பரிகரித்துவிட்டார் என்பதையும் மறந்து நாம் எவ்வளவாய் பாவத்தை நேசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆதித் திருச்சபைகளில் மாத்திரமல்ல இன்றும் திருச்சபைகளுக்கும் கிறிஸ்தவ குடும்பங்களுக்கும் எரிச்சல் பொறாமை கோபம் வஞ்சகம் பிரிவினை விபசாரம் வேசித்தனம் என்றும்

ஒருவர் ஒரு பொருளைத் தயாரிக்கும்போது எந்தளவுக்கு பிரயாசத்தை செலுத்தியும் பணத்தை முடக்கியும் அதைத் தயாரிக்கின்றார்கள் என நீங்கள் எப்போதாவது சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா? எனினும் அவை வெளிவரும்போது அதை திருடுவதற்கென ஒரு கூட்டம் இருப்பதையும் அறிவீர்களா?

பிற்படும் கஷ்டத்தைப் பிரயாசத்தை திருடி கொப்பி பண்ணி விற்பனை செய்வது ஒரு திருட்டாகும். தாம் பிரயாசப்படாமல் கஷ்டப்படாமல் இதில் ஈடுபடுவது சோம்பேறித்தனமான ஒரு பாவமாகும். இதனால் உரிய வர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நன்மை, புகழ் என்பன பிறரினால் களவாடப்படுகின்றது. தயாரிப்பவரின் பணம் வீண்விரயமாகின்றது. இதை குறுக்குவழியில் சம்பாதிப்பவர்கள் புரிந்துகொள்வதேயில்லை. உதாரணமாக ஒரு உடல்பலவீனமுள்ள ஒருவர் தனது குறைபாடுகளின் மத்தியிலும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றார் என்றால் அதனால் அவருக்குச் சேரவேண்டிய ஆசீர்வாதம், இலாபம், செல்வம் அனைத்தும் பிறரால் சுரண்டப்படும்போது அவரது நிலை என்னவாகும்? அவருடைய உற்பத்தியை திருட்டுத்தனமாக சந்தைப்படுத்துபவர்கள் வீட்டிலே சாபம்தானே குடியிருக்கும்?

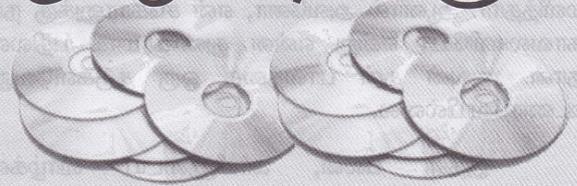
உண்மையில் திருட்டு சீடக்களை தயாரிப்பது ஒரு பெரிய குற்றம். அதை வாங்குவதன் ஊடாக அத்திருட்டுக்கு உடந்தையாவது ஒரு சாபம். தாமறியாமலேயே இன்று அநேக கிறிஸ்தவர்கள் சாபத்தை வருவித்து கொள்கின்றனர். வேதாகமத்தில், “களவு செய்யாதிருப்பாயாக” (யாத் 20:5) என்ற கட்டளையைக் காண்கிறோம். பிறருக்குச் சொந்தமான பணம், புகழ் மற்றும் அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நன்மைகளை களவாய் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என இக் கற்பனை கூறுகின்றது. நாம் பிறருக்குரியதை இச்சிப்பது ஒரு பாவமேயாகும்.

இன்று ஒரு சில விசுவாசிகளும், ஊழியர்களும் திருட்டுச் சீடக்களை வாங்கிச் செல்வதினால் இதை கிறிஸ்தவ மக்களிடையே ஒழிக்க முடியவில்லை என சில விற்பனை உற்பத்தி செய்யும் நபர்கள் கவலைப்படுகின்றனர். திருட்டு எவ்விதத்தில் இருந்தாலும் அதனை நாம் எவ்வகையில் நியாயப்படுத்தி விட முடியாது. திருட்டு சீடக்களை விற்பவர்கள் மக்களை

எல்லாமே நிறைந்திருக்கிறது. திருச்சபை என்பது யார்? நாமேதான். நம் வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களும், சம்பவங்களும் கூட தேவன் நமக்களிக்கும் தருணங்கள். பாவத்திற்குக் கட்டுப்படாமல், பாவத்தைக் கட்டியாண்டு, ஜெயங் கொண்டு எழும்புவோமாக.

நமது குணாதிசயங்கள், உள் மனதின் சிந்தனைகள் என்பவைகளே நமது முகபாவத்திலும் செயல்களிலும் வெளிப்படுகிறது. பாவம் ஆயத்தமாய் காத்திருக்கிறது. நாம் பாவத்தை ஆளப்போகிறோமோ? பாவம் நம்மை ஆளுகை செய்ய விட்டுவிடப்போகின் றோமா? தெரிவு நம்முடையதே!

கிறிஸ்தவர்களும் திருட்டு சீடக்களும்

ஏமாற்றுகின்றார்கள். ரோமர் 12:17 கூறுகிறது “ஒருவருக்கு தீமை செய்யாதிருங்கள். மனுஷருக்கு முன்பாக யோக்கியமானதை செய்யுங்கள்.” “கர்த்தருக்கு முன்பாக மாத்திரமல்ல, மனுஷருக்கு முன்பாகவும் யோக்கியமானதைச் செய்யுங்கள்” (2கொரி 8:21). ஆகவே அனைத்து கிறிஸ்தவர்களும் விசுவாசிகளும் சிந்தித்து இத்தகைய திருட்டுக்கு உடந்தையாகாமல் இருக்க முற்படவேண்டும். ஏனென்றால் திருட்டு செயல்களுக்கு தண்டனை உண்டு. சிலது தேவனால் கால தாமதமாக தண்டிக்கப்படும். இன்று பணநோட்டுக்களை அச்சடித்து விற்பனை செய்தால் அது சட்டவிரோதம் என கூறும் அரசாங்கம் அவர்களைக் கைதுசெய்து தண்டனை கொடுக்கும். அதேபோல்தான் இத் திருட்டுக்கு தேவனால் கொடுக்கப்படும் தண்டனை ஒரு சாபமாகத்தானே இருக்கும்? “துன்மார்க்கன் வீட்டில் கர்த்தரின் சாபம் இருக்கின்றது” (நீதி 3:33).

திருட்டு பொருட்களை வாங்குபவர்கள் இருக்கும்வரை திருடர்கள் பெருகத்தான் செய்வார்கள். எனவே ஒருபோதும் போலிக்கு இடமளிக்காதீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கைக்குப் போலி பொருட்களுக்கும் சம்பந்தம் வேண்டாம். ஆசீர்வாதமான வாழ்க்கை வேண்டுமானால், ஆசீர்வாதமான முறைமைகளைப் பின்பற்றுங்கள். ஆசீர்வாத முறைமையைப் பின்பற்று வதானது ஆசீர்வாதத்தை மென்மேலும் அதிகரிக்கச் செய்யும். சரி, அன்பார்ந்த கிறிஸ்த நண்பர்களே இனி நீங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்?

- சார்ல்ஸ் ஸ்டீபன் அசரியா -

- திருமதி மெடோஸ் அம்மா -

எனது சாட்சி

“தேவனே, என் சிறுவயதுமுதல் எனக்குப் போதித்து வந்தீர்; இதுவரைக்கும் உம்முடைய அதிசயங்களை அறிவித்துவந்தேன்.” (சங்கீதம் 71:17)

1932ம் ஆண்டு என் பெற்றோரின் ஒழுங்கின்படி எனக்கு திருமணமாகிற்று. பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். 5 பிள்ளைகளுக்குத் தாயானேன். 3 பெண் பிள்ளைகளும் 2 ஆண்பிள்ளைகளும் அவர்கள். கிறிஸ்தவ முறைப்படி பிள்ளைகளுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கப்பட்டது. தவறாமல் ஆலயம் சென்றோம். ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் கோயிலுக்கும் மாலையில் படம் பார்க்க சினிமா கொட்டகைக்கும் போவோம். அங்கே போதகர் யாராவது கண்டுவிட்டால் மிகச் சந்தோஷம். அவரே ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்துவிட்டாரே நம் வந்ததில் பிழையிலலை என்று மனதைத் தேற்றிக்கொள்வதுண்டு. இப்படி உலக ஆசா பாசங்களில் ஈடுபட்டு குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தினோம். ஆனால் மனதில் உள்ளான சந்தோஷமோ சமாதானமோ இருக்கவில்லை. என் கணவர் ரயில்வே உத்தியோகத்தில் இருந்தபடியால் சகல வசதிகளும் இருந்தது. இந்தியா முதற்கொண்டு இலவசமான ரயில் பிரயாணம் செய்யும் வாய்ப்பும் இருந்தது. உலகப் பிரகாரம் சகலமும் இருந்தும் ஆத்ம பிரகாரம் வெறுமையாகவே காணப்பட்டோம். அதாவது பேர் அளவில் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தோம்.

யோவான் 15:16ல் “நீங்கள் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்.” என்ற வசனத்தின்படி தேவன் எங்கள் மேல் வைத்த தமது மகா அன்பின் நிமித்தம் 1949ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 17ம் திகதி எங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. என் கணவர் சினிமா பார்க்க மிகவும் வாஞ்சையுடையவர். ஒருநாள் நாங்கள் இருவரும் படம் பார்க்கிறபோது ஆயத்தமாகி வெளியே வரும்போது, பக்கத்து வீட்டிலுள்ள ஒரு கிறிஸ்தவ சகோதரி ஒரு சுவீசேஷ கூட்டத்திற்கு வருமாறு மிகவும் விரும்பி வற்புறுத்தி அழைத்தபோது என் கணவர் மறுத்துவிட்டார். இரண்டாவது நாளும் மூன்றாவது நாளும் அப்படியே அழைத்தார்கள். அந்த சகோதரியின் வற்புறுத்தலுக்காக போனோம். நான்காவது நாள்

என் கணவர் தானாகவே போவதற்கு என்னையும் அழைத்துச் சென்றார். ஏற்கனவே என் உள்ளத்தில் கர்த்தரோ கிரியை செய்ய துவங்கிவிட்டார்.

இப்படி இருக்கும்போது ஆண்டவரோடு ஒரு நிபந்தனை பண்ணினேன். அதாவது “ஆண்டவரே நான் உம்மை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்” என்பதாக அது இருந்தது. ஆனால் என் கணவரும் என்னோடு சேர வேண்டும் இல்லையானால் எங்களுக்குள் எப்பொழுதும் மனஸ்தாபம் ஏற்படும். அவர் படத்திற்கு போக விரும்பினார். நானோ கூட்டங்களுக்கு போக விரும்பினேன். ஆகையால் முதலாவது அவரை தொடும் நான் ஆயத்தம் என்று ஜெபித்து வந்தேன். நான்காம் நாள் கர்த்தரின் செய்தியில் “ஆதாமே நீ எங்கே இருக்கிறாய்” என்ற தலைப்பில் செய்தி கொடுக்கப்பட்டது. என்ன ஆச்சரியம் கர்த்தர் எப்படி பேசினார் தெரியுமா? என் கணவரின் பெயர் ஆபிரகாம். ஆதாம் என்ற சொல், “ஆபிரகாமே ஆபிரகாமே நீ எங்கே இருக்கிறாய்” என்று அவர் காத்தில் விழுந்தது.

உடனே அந்த இடத்தில் தானே, கர்த்தர் ஏற்கனவே 3 பயங்கர ஆபத்துக்களில் காப்பாற்றினதின் நோக்கம் என்ன? என்பதை உணர்ந்து தன்னை ஆண்டவருக்கு அவர் ஒப்புக்கொடுத்தார். கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் என் கணவரின் மனமாறுதலுக்காக காத்திருந்த நானும் உடனே கர்த்தரை என் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டேன். கூட்டம் முடிந்தது. பிரசங்கித்தவரிடம் போய் நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டபோது, “உங்களுக்கு பாவ மன்னிப்பின் நிச்சயம் உண்டானால் பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களை வழிநடத்துவார். குடும்ப ஜெபம் இல்லையானால் அதை இன்றிலிருந்து செய்யுங்கள்” என்றார். நாங்கள் இருவரும் மறுபிறப்பு அடைந்தவர்களாக மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் பாவப் பாரம் நீங்கினவர்களாக வீட்டுக்கு வந்தோம்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் மீண்டுமாக ஜெபித்தோம். என் கணவர் முதலில் செய்த காரியம், தான் தினமும் விரும்பி புகைத்த சிகரட் நிறைந்த டிண்ணை எடுத்து

வெளியே எறிந்தார். இரண்டாவதாக, குடும்ப ஜெபமே அறியாத நாங்கள் குடும்ப ஜெபத்தை துவங்கினோம். கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் 1949ம் வருடம் ஜூலை 17ம் திகதி இரவு துவங்கிய குடும்ப ஜெபம் தடைபடாமல் என் பேர்ப் பிள்ளைகள் வரை வந்துவிட்டது. அடுத்ததாக, மறுபிறப்பின் அனுபவம் பெற்ற நாங்கள், சிளிமா போவதை நிறுத்தினோம். குடும்பத்தில் கர்த்தருக்கு விருப்பமில்லாத யாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அவற்றைக் கை கழுவினோம். குடும்ப ஐக்கியம், சமாதானம், சந்தோஷம் எம்மிடையே உண்டாயிற்று.

ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டதுபோல 3 ஆபத்துக்கள் அவருக்கு நேர்ந்தது குறித்து இப்போது உங்களுடன் விபரமாக பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவது, அவர் ஒரு குழந்தையாக இருக்கும்போது நெருப்பு காய்ச்சலினால் மிகவும் அவதிப்பட்டு சாகும் தறுவாயில் இருந்தவரை தேவன் தமது அநாதி தீர்மானத்தின் படி காப்பாற்றினார்.

இரண்டாவதாக, என் கணவர் வேலை நிமித்தமாக இலங்கையிலுள்ள மாத்தளை என்ற பிரதேசத்திற்கு செல்லவேண்டியிருந்தது. வேலைகளை முடித்து பக்கத்திலுள்ள ஆற்றில் போய் ரயில் பாலத்தைக் கடந்து குளிக்கச் சென்றார். நன்றாக குளித்துவிட்டு மிகவும் சந்தோஷத்தோடு பாலத்தை திரும்ப கடக்க முயற்சிக்கும் போது பக்கங்களில் இருந்து ஜனங்களின் சத்தம் கேட்டது. “ஐயோ புகைவண்டி வருகிறதே” என்று கத்தினார். இப்போது ஏறிட்டுப் பார்க்கும்போது புகைவண்டி வருவது தெரிகிறது. பாலத்தில் சிறிது தூரம் வந்தாகி விட்டது. கீழே பார்த்தால் ஆறு கரை புரண்டு ஓடிக்கொண்டிருப்பது மாத்திரமல்ல. பெரிய பெரிய கற்பாறைகளும் இருக்கிறது. ஒதுங்கலாம் என்று நினைத்தால் அதற்கு இடமில்லை. புகைவண்டியோ வேகமாக வருகிறது. எப்படித்தான் அவர் அந்த பாலத்தைக் கடந்தார் என்பதை அவருக்கு தெளிவாகச் சொல்லத் தெரியவில்லை. பாலத்தை விட்டு வெளியே ஒதுங்கவும் புகைவண்டி பாலத்துக்குள்ளே நுழையவும் சரியாக இருந்தது. ஆண்டவரின் கரம் அங்கேயும் அவரை காப்பாற்றியது.

மூன்றாவது தடவை, தன் வேலை நிமித்தமாக அனுராதபுரம் என்ற இடத்தில் ரயில்வே அதிகாரியாக கடமையாற்றி வந்த எனது கணவர் சக ஊழியர் ஒருவரோடு வேலை விடயங்களை பற்றிக் கதைத்து மிகவும் ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு தண்டவாளத்தின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து அடுத்த பக்கத்திற்கு செல்லும்போது திடீரென்று ஒரு மனதின் அலறும் சத்தம் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்தால் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது ஒரு புகையிரதம். அவரோடு பேசிக் கொண்டு வந்த அந்த மனிதனை அடித்து அந்த இடத்திலேயே அந்நபர் இறந்து போனார். ஆனால் கண் இமைக்கும் அந்நேரத்திலேதானே என் கணவர் அதிலிருந்து தப்பினார். அந்த சம்பவத்தை பற்றி என் கணவர் என்னிடம் குறிப்பிட்டதை இன்று நினைக்கும்போது அது இன்று நடந்தது போலவே இருக்கிறது. “ஐயோ, நான் என்ன செய்தேன்..” என அந்நபரின் மனைவி கதறினது அவ்வளவு

பரிதாபமாக இருந்தது. அந்த இடத்தில் “நீ தான் கதறியிருக்க வேண்டியது” என்று கணவர் அடிக்கடி சொல்லுவார். இப்படியாக ஆண்டவர் 3 ஆபத்துக்களிலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றினார். இவற்றையெல்லாம் அந்த உயிர் மீட்சி கூட்டத்தில் உணர்ந்து தன்னை ஆண்டவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்.

1கொரிந்தியர் 5:17ன் படி “புதிய சிருஷ்டிகளானோம்.” குடும்ப ஐக்கியம் எமக்குள் தானாகவே உருவாகிற்று. ஆவிக்குரிய ஜீவியம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தது. கணவர், “கிறிஸ்தவ ஐக்கிய ஸ்தாபனம்” என்ற சபைக்கு ஒரு மூப்பனாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அதன்பின் “வேதாகமத்திற்கு திரும்புதல்” ஸ்தாபனம் தொடங்கிய சிறிது காலத்தில், சிங்கள மொழியிலும் தமிழ்மொழியிலும் செய்தி கொடுக்கத்தக்க ஒருவரை அப்போது இருந்த நிர்வாகி காலஞ்சென்ற திரு ரூபேஷ் அவர்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கும்போது இன்னொருவரின் அறிவித்தலின்படி காலஞ்சென்ற கணவரை வந்து கண்டு கேட்பொழுது என் கணவர் தமிழில் பேச சற்றுத் தயங்கினார். ஆனால் திரு ரூபேஷ் அவர்கள் உற்சாகப்படுத்தி, “கர்த்தர் உனக்கு உதவி செய்வார்” என்ற நிச்சயத்துடன் மணிலாவில் 5 நிமிட செய்தி கொடுக்க துவங்கினார். சில வருஷங்கள் சென்ற பின்பு SLBC யில் செய்தி கொடுக்க அழைக்கப்பட்டார்.

நிகழ்ச்சிகளை ஆயத்தப்படுத்துகையில் என்ன தலைப்பு கொடுப்பது என்று இரவு பகலாக ஜெபித்து ஆவியானவரின் ஏவுதலின்படி “சத்தியவசனம்” என்று பெயரிட்டு அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கொடுக்க தொடங்கினார். கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். இன்றும் சத்தியவசன நிகழ்ச்சிகள் நாளுக்கு நாள் ஓங்கி வளர்ந்து வருவதையிட்டு தேவனைத் துதிக்கிறேன்.

என் கணவர் நேயர்களைக் கவரக்கூடிய பேச்சு வன்மை வாய்ந்தவர். மிகக் கவனத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் தேவ ஆசீர்வாதத்துடனும் இப்பணியை செய்து கொண்டு வந்தார். உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்று பின்பு முழு நேர ஊழியத்திலே அவர் ஈடுபடலானார். சபைக்கு மூப்பனாகவும் சத்தியவசன நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வானொலியில் செய்திக் கொடுப்பவராகவும் இலங்கையில் மலைநாட்டு பிரதேசங்களில் போய் ஊழியம் செய்துகொண்டு வந்த அந்நாட்களின் பின்பு, கர்த்தரின் அழைப்பு வந்தமையால் 1966ம் ஆண்டு மிகுந்த அமைதலுடன் கர்த்தரின் சமூகத்திற்குச் சென்றார்.

நான் ....

“கர்த்தர் வீட்டைக் கட்டாராகில் அதைக் கட்டுகிறவர்களின் பிரயாசம் விருதா!” என்று சங்கீதம் 127:1ல் பார்க்கிறோம். ஆம் சத்தியவசனம் ஊழியத்தையும் கட்டியெழுப்பியவர் கர்த்தர் மாத்திரமே. கர்த்தருக்கே மகிமை உண்டாவதாக! சங்கீதம் 92:13,15ன் படி “கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் நாட்டப்பட்டவர், தேவனுடைய பிரகாரங்களில் செழித்திருப்பார்கள். அவர்கள் முதிர்வயதிலும் கனி தந்து புஷ்டியும், பசுமையுமாயிருப்பார்கள்” என்றும் சங்கீதம் 17:5ன் படி “தேவன் என்

காலடிகள் வழுவாதபடிக்கு, என் நடைகளை தமது வழிகளில் ஸ்திரீயுட்கு” என்னை சாட்சியாக இத்தனை ஆண்டுகளாக வழி நடத்தியதற்காகவும் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1966ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 17ம் திகதி என் கணவர் கர்த்தருடைய சமூகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். அவர் முதன் முதலில் சத்தியவசனம் வானொலி நிகழ்ச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது 5 நிமிடம் மணிவாசியும், பின்பு இலங்கை வர்த்தக ஒலிபரப்பில் 15 நிமிடமும், பின்னர் சீலெஸ் வானொலி நிலையத்திலிருந்தும் நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்பட்டன. அவரின் கணர் என்ற குரல் வானொலியில் ஒலித்ததை இன்றும் கூட அக்குரலைக்கேட்ட நேயர்கள் அவரை மறவாமல் இருப்பதை அவர்களின் கடித வாயிலாக காண்கிறோம்.

1963ம் வருடம் என் கணவர் இருக்கும்போது திரு ருபேஷ் அவர்கள் என்னை சத்தியவசன இலவச வேதபாடங்கள் அனுப்பும் ஊழியத்திற்கு அழைத்தார். இதனால் தபால் மூலம் இலவச வேதபாடங்களை அனுப்புவதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டினேன். ஏராளமான மாணவர்கள் வேதப் பாடங்களைச் செய்ய முன்வந்தார்கள். இப்படி இருக்கையில் எதிர்பாராதவண்ணம் என் கணவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பின்பு, இனி யார் வானொலியில் செய்தி கொடுப்பது என்ற பிரச்சினை திரு. ருபேஷுக்கு உண்டானது. அவர் இருவரைத் தெரிந்தெடுத்தார். ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மூன்று மாதங்கள் செய்துவிட்டு, தங்கள் சொந்த அலுவல்களைக் கவனிக்கச் சென்றுவிட்டனர். அப்போது திரு ருபேஷ் அவர்கள், என்னிடம், “என்ன செய்வோம்? சத்தியவசன வானொலி நிகழ்ச்சிகளை மூடி விடலாமா?” என்று கூறியபோது, நான் முன்பின் யோசியாமல் “நான் முயற்சி செய்யட்டுமா?” என்றேன். அப்பொழுது அவர் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் “முயற்சி செய்து பாருங்கள்” என்றார். இனி நான் என்ன செய்வேன்? என்னையும் அறியாமலேயே சொல்லி விட்டேன். ஆனால் நான் அல்ல. பரிசுத்த ஆவியான வரே என்னைப் பெலப்படுத்தினார். சாதாரணமாக நான் ஒரு அமைதியான சபாவம் உள்ளவன். எதற்கும் பதட்டப்பட மாட்டேன். அதிகம் அநாவசியமாகப் பேச மாட்டேன். சமையல் அறையில், குடும்பத்தின் தலைவியாக 3 பெண் பிள்ளைகளுக்கும் 2 ஆண் பிள்ளைகளுக்கும் தாயாக இருந்த என்னை ஆண்டவர் தெரிந்து கொண்டது ஒரு அதிசயமே!

1966ம் ஆண்டே வானொலியில் செய்திகளைக் கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டேன். என்னுடைய சொற்ப அறிவில் தேவனின் பெலனைக் கொண்டு தினமும் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து கொடுத்தேன். இப்படி தினமும் தயாரித்து கொடுத்து வந்தபோது ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதாவது திங்கள், செவ்வாய், புதன் ஆகிய நாட்களில் வேதபாடமும் வியாழக்கிழமை வாலிபர் நிகழ்ச்சியும், வெள்ளிக்கிழமை மாதர் நிகழ்ச்சியும், சனிக்கிழமை சிறுவர் நிகழ்ச்சியுமேன ஒலிபரப்ப ஒழுங்கானது. அதன்பின்பு சத்தியவசனம் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு நிர்வாகியாக

நியமிக்கப்பட்டேன். அப்பொழுது என்னுடன் ஊழியம் செய்த சக ஊழியர்களைக் குறித்தும் உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். 1963ம் ஆண்டு முதல் 82ம் ஆண்டு வரை சத்தியவசனத்தில் நான் ஊழியப் பணியை முன்னெடுத்தேன். குயவன் கையிலிருக்கும் களிமண்ணைப்போல சர்வ வல்லவர் தமது கரத்தில் என்னை வைத்து இந்த 20 ஆண்டுகளும் என்னை வணைந்து தமது நாம மகிமைக்காக உபயோகித்தார்.

என்னுடன் சேர்ந்து பணியாற்ற அதாவது இலவச வேதப்பாடங்களை செய்ய முதலில் சகோதரி வேதக்கண்ணும் பின்பு அனா சீனிவாசகமும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். எமது தமிழ் ஊழியம் விரிவடைய ஆரம்பித்தது. அப்போது எமது ஊழியத்தில் வந்து சேர்ந்தவர்தான் குக்கு. இப் பெயரே மிகவும் இனிமையானது. இந்த இனிமையை தன் குரலிலே சேர்த்து நேயர்களுக்கு அநேகப் பாடல்களை அவர் தந்தார். 1969ம் ஆண்டு என் ஊழியத்தில் என்னோடு பங்கெடுத்து எனக்கு வலது கையாக இருந்தது மாத்திரமல்ல, சத்தியவசன வளர்ச்சிக்கு பாடுபட்டவர் குக்கு எனப்படும் நவரஞ்சினி. தற்போது திருமதி. ஜெயராஜா. இவருடைய 10 வயதில், பாடசாலையில் பாடத் தொடங்கிய இவரை ஆண்டவர் எடுத்துப் பாவிக்கத் தொடங்கினார். இவருடைய முதல் பாடல் (என்ன செய்வேன் ஏது செய்வேன்) நேயர்களாகிய உங்களைக் கவர்ந்தது என்று எனக்கு நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். இது மாத்திரமல்ல. செய்திக்குத் தக்கவாறு பாடல்களை அமைத்துப் பாடுவதும் இவருடைய திறமைக்கு ஒரு சான்று. இப்பொழுது பாடல்களைப் பற்றிச் சொல்லி விட்டேன். இவர் காரியாலயத்தில் பணிபுரிந்ததைக் குறித்து சொல்ல வேண்டாமா? ஆம், இவர் எனக்கு கடிதங்களை எழுதுவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தார். கடிதங்கள் என்று சொன்னால் இலேசாக எண்ணி விடாதீர்கள். நேயர்களாகிய உங்களுடைய தேவைகள் ஆசைகள், கவலைகள், ஆலோசனைகள், பிரச்சினைகள் இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தகுந்த பதிலை தகுந்த நேரத்தில் உபவாசத்தோடும் ஜெபத்தோடும் எழுதுவதில் இவர் எனக்கு உதவி செய்வார். எனக்கு தட்டெழுத்து செய்து கொடுப்பது முழுவதும் இவர்தான். 1974ம் ஆண்டு தன்னுடைய திருமணத்திற்குப் பின்பு, அவர் தன்னுடைய கணவருடன் சேர்ந்து அவர்களின் ஆலயத்தில் தேவ ஊழியம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

விசுவாசக் கப்பல்...

வானொலி ஊழியம் சிறப்படைந்து வரும் வேளையில் இலவச வேதப்பாட ஊழியத்திற்காக 1971 ம் ஆண்டு கரோலின் தற்போது திருமதி. புலப்பராஜன் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அவரது அயராது முயற்சியினால் ஏராளமான மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அச்சமயம் 35,000 மாணவர்கள் வேதப்பாடம் கற்றுக் கொண்டார்கள். மூன்று பெண் பிள்ளைகளை வைத்து சத்தியவசன அலுவல்களைச் செய்து வந்தவேளையில் எங்கள் நிலையத்திலுள்ள இனிமையான பாடல்களை ஒலிநாடாக்களாக மாற்றி நேயர்கள் பெற்றுக்கொள்ள

வழி செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு வாஞ்சை எனக்குள் இருந்து வந்தது. அது மாத்திரமல்ல சத்தியவசனத்தின் சார்பில் ஒரு சஞ்சிகையையும் வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணமும் இருந்தது.

1970ம் ஆண்டு என் கணவரின் நண்பரான திரு. போல் அவர்கள் வீட்டிற்குப் போகும்படி நேர்ந்தது. வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும் சுவர்களில் கண்ட காரியங்கள் என்னை மிகவும் ஆச்சரியப்பட வைத்தது. அதைக் குறித்து விசாரித்த பொழுது “அவைகள் தன்னுடைய மகனின் கைவண்ணங்கள்” என்று சொன்னபோது “அவரை எங்கள் ஊழியத்தில் பயன்படுத்தவேண்டும்” என்று கேட்டேன். அவர் தான் இன்று நீங்கள் அனைவரும் அறிந்த திரு. சாம்போல் அவர்கள். பின்நாட்களில், எழுத்து ஊழியத்திலே மிகவும் உதவியாக இருந்தார்.

ஒருசமயம் ஒரு சஞ்சிகையை நான் பார்வையிட்டபோது அதே போன்ற ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு சகோதரன் சாம்போலும் சகோதரி குக்குவும் என்னுடன் சேர்ந்து அவற்றுக்கான விடயங்களை கலந்தாலோசித்து சத்தியவசனம் என்ற பெயரில் சஞ்சிகை வெளியிட்டோம். அதில் ஓவியங்களையும் சஞ்சிகை ஒழுங்குபடுத்தலையும் சகோதரன் சாம்போல் அவர்கள் செய்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல, விசுவாசத்தோழர் செய்தி மடலையும் இவர் மிகுந்த தேவபக்தியுடனும், கலைத்திறனுடனும் செய்தார். இதையிட்டு தேவனுக்கு நான் துதி செலுத்துகின்றேன். சிறுவர் நிகழ்ச்சியில் இவரின் பாடல்கள் அதிக பிரசித்தி பெற்றவை.

இதன் பின்பு 1974ம் ஆண்டு செல்வி கிறேஸ் நாசுமணி (தற்போது திருமதி சாமுவேல்) என்பவர் சத்தியவசன ஊழியத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். திருமதி. நவரஞ்சினி அப்போது பாடல் காரியங்களையும் அவைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் அநேகநேரம் செலவிடப்படியினால் கடிதங்களுக்கு பதில் எழுத இவரைத் தெரிந்தெடுத்தோம். இதனால் மிகவும் உற்சாகத்தோடு ஏராளமான நேயர்களின் கடிதங்களுக்கு எவ்வித தாமதமுமின்றி உடனுக்குடன் பதில் எழுத கூடியதாக இருந்தது.

நாளடைவில் எமது ஊழியம் விருத்தியடைந்து வந்தபடியால் விசுவாசத்தோழர் ஒருவரின் அறிமுகத்தின் பேரில் 1975ம் ஆண்டு திருமதி வசந்திபோல் எமது ஊழியத்தோடு இணைந்துகொண்டார். இவர் விசுவாசத்தோழர்கள் அனுப்பும் நன்கொடைகளை கவனித்து, கணக்கு வைத்து ரசீது, நன்றிக் கடிதங்கள் மற்றும் பிரதிகளை அனுப்பும் பணியை செய்துவந்தார். அது மாத்திரமல்லாது சத்தியவசன சஞ்சிகை துணை ஆசிரியராகவும், திரு சாம்போலுடன் சேர்ந்து சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தினார்.

1981ம் ஆண்டு இலவச வேதப்பாட பணியைச் செய்வதற்காக சகோதரி மேரி குசைப் பிள்ளை இணைந்துகொண்டார். இதுவும் ஆண்டவரால் குறிக்கப்பட்ட ஒரு காரியமே. நிர்வாகத் தன்மையும், தாலந்துகளும் நிறைந்தவரானதால், நான் ஓய்வு பெற்றவுடனே அந்த இடத்தை அவர்கள் நிரப்பினார்.

1983 ல், சகோதரன் நீரியஸ் பெர்ணான்டோ சத்தியவசன ஊழியத்தில் வந்து சேர்ந்தார். இவர் இனிமையாகப் பாடும் தாலந்தையும், இசைகருவிகளை மீட்டும் ஆற்றலையும் பெற்றிருந்தார். சத்தியவசன வானொலி நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப்பதிவு செய்வது இவரின் கடமையாக இருந்தது. அதே ஆண்டு நான் சத்தியவசனத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்றேன். எனினும் கார்த்தரின் ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வுபெறவில்லை.

இம்மட்டாக, வெள்ளிக் கிழமைகளில் சத்தியவசன நிகழ்ச்சிகளை தொகுத்தளிப்பதுடன் ஆண்டவர் என் வாழ்வில் பெரும் பகுதியை சத்தியவசனத்தில் செலவிடத்தக்கதாக கிருபை புரிந்தார். இது எனது சாமர்த்தியமோ அறிவாற்றலோ அல்ல. தேவனின் சுத்த கிருபை. அவர்தான் எனக்கு இவைகளைக் செய்தார். அந்த தேவன் இன்றும் வல்லவரானபடியால் சத்தியவசனத்தையும் அதன் ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கடைசிவரை காத்து வழிநடத்துவார். இந்த ஊழியம் வளரவும் அநேக ஆத்துமாக்களுக்கு ஆசீர்வாதமாக இருக்கவும் ஆண்டவர் கிருபை செய்யவேண்டுமென்று வாழ்த்துதலைக் கூறி ஜெபித்து வருகிறேன். இவ்வளவு நேரமும் சத்தியவசனம் நானும் ஒன்றிணைந்து செய்த காரியங்களை சொன்னேன்.

என் கணவர் இறக்கும் போது என் முதல் மகள் திருமணம் முடித்திருந்தாள். மற்ற பிள்ளைகள் அனைவரின் எதிர்காலமும் எனக்கு முன்னால் மலை போல நின்றது. ஆண்டவருக்கு ஸ்தோத்திரம். இந்த மலைகள் உங்களது இடைவிடாத ஜெபத்தினாலும் என் சக ஊழியர்களின் ஜெப உதவியினாலும் எளிதாக கரைகின்றன. இவற்றிற்காக கார்த்தருக்கு நன்றிசெலுத்துகிறேன். எனது இரண்டாவது மகன், புற்றுநோயால் எங்களையும் அவருடைய மனைவியையும் இரண்டு சிறு மகள்களையும் விட்டு ஆண்டவரோடு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டார். இதைப்பற்றி நேயர்களாகிய உங்களோடு ஏற்கனவே பகிர்ந்து இருக்கிறேன். எனது இரண்டாவது மகளும் யாவரும் அறிந்த திருமறைக்குத் திரும்புதல் முன்னாள் ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகி திரு ரிச்சட் ஆபிரகாம் அவர்களை மணந்து இரு பிள்ளைகளுக்குத் தாயாக இருக்கிறார்கள். கடைசி மகன் இங்கிலாந்தில் மணம் முடித்து இருக்கிறான்.

ஆண்டவரின் மகத்தான கிருபையால் நான் இன்றுவரை உங்களோடு பேச கிருபைதந்த தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். எனக்கு பேரப் பிள்ளைகளை மாத்திரமல்ல, பூட்டப்பிள்ளைகளையும் காண கிருபை தந்தார். என் முதிர்வயதிலும் தேவன் மேல் உள்ள பற்றிலும் வாஞ்சையிலும் சோர்ந்து போகாமல் இன்னும் இருக்கத்தக்கதாக கிருபை செய்த தேவனை நன்றியோடே துதிக்கிறேன். “தேவனே, என் சிறுவயதுமுதல் எனக்குப் போதித்துவந்தீர்; இதுவரைக்கும் உம்முடைய அதிசயங்களை அறிவித்துவந்தேன்.” என்ற வசனத்தை மறுபடியும் இங்கே ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகின்றேன்.

(“எனது சாட்சி” என்ற தலைப்பில் 25.11.94 அன்று திருமதி மேலோள் அம்மா அவர்கள் எழுதி தந்த ஆக்கத்தை தற்பொழுது சஞ்சிகையில் பிரசுரிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.)

Back to the Bible ஊழியத்தின் முன்னாள் நிர்வாக இயக்குநராக

பணியாற்றிய திரு. **ஜெபம் அம்பாவி** ஏபிரகாம் அவர்களின்

அன்பு துணைவியாரும்

சத்தியவசன ஊழியத்தின் ஆரம்பகால நிர்வாகியாக பணியாற்றிய

திருமதி இன்பம் மெடோஸ் அவர்கள்

கடந்த ஜூன் மாதம் 06ம் திகதி கர்த்தருக்குள் மகிமையில்

சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். அவரது பிரிவால் துயருறும்

குடும்பத்தவர்களுக்கு தேவ ஆறுதலை வேண்டி நிற்பதோடு, அன்னாரின்

கனியுள்ள வாழ்வுக்காக கர்த்தரை ஸ்தோத்தரிக்கின்றோம்!

சத்தியவசனம் சஞ்சிகை மற்றும்

தியானநூல் எழுத்தாளரும்

சிறந்த புத்தக ஆசிரியருமான

சகோதரி சாந்தி யொன்னு

அவர்களின் செய்தி:

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிய நல் நாமத்தில் மெடோஸ் குழுவினரின் சார்பில் என் அன்பின் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனது 87வயதிலும்கூட வானொலிக்கூடாக தேவசெய்தி கொடுத்து அநேக ஆத்துமாக்களைத் தேவஅன்பில் கட்டியெழுப்பிய மெடோஸ் அம்மா நமக்கெல்லாம் ஆவிக்குரிய தாய் மாத்திரமல்ல, நமது ஜெப இல்லத்திற்கு இரதமும் குதிரையுமாய் இருந்தவர் என்று சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். அவரது ஆத்தம வாஞ்சையும், கண்டிதம் நிறைந்த அன்பும் நம்மை அடிக்கடி பரிசுத்த சிட்சையில் நடத்தியது. நாமும் அவர்மூலம் தேவன் வகுத்த வழியில் தொடர்ந்து செல்ல தேவன் கிருபை செய்தார்.

1991 இல் அம்மாவினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான ஜெபக்கூட்டம் இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. ஒரு குடும்ப ஸ்திரீயாய் ஒரு தாயாய் சகோதரியாய் மாத்திரமல்ல, தன்னை ஓறுத்து தேவனுடைய அழைப்பில் உண்மையாயிருந்து, தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த மெடோஸ் அம்மா அவர்கள் ஜெபக்கூட்டத்திற்கு வருவார். புன்முறுவலுடன் கதிரையில் அமருவார். அதிகம் பேசமாட்டார். அனைத்தையும் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார். நம்மை அற்புதமான ஜெபங்களில் வழிநடத்துவார். அவர் வந்து உட்கார்ந்திருந்தாலே நமக்கு எலியாவின் பெலன் கிடைத்தது மாதிரித்தான். கர்த்தருடைய பெரிதான கிருபையால் அம்மாவின அன்பும், பரிவும் உபசரிப்பும் கண்டிப்பும் எமக்குக் கிடைத்தது. அதிலும் அவர்கள் நேரத்தில் மிகவும் கண்டிப்பானவர், ஜெப ஜீவியமும் மேல்மட்டத்திலிருந்து கீழ்மட்டம்வரைக்கும் உள்ள அனைவரையும் ஒன்றுபோல நேசிக்கும் தன்மையும், ஓய்வின்றி மக்களைச் சந்தித்து இரட்சிப்பின் செய்தி

யைச் சொல்லுகிற பாணியும், நீ மறுபடியும் பிறந்தே யாகவேண்டும், என்று அடித்துச் சொல்லும் வார்த்தை களும் இவற்றையெல்லாம் நாம் மறக்கமுடியுமா. அவருடைய கணீர் என்ற குரலில் கொடுத்த செய்திக ளைக்கேட்டு நாம் மிகுந்த ஆசீர்வாதம் பெற்றுள்ளோம்.

“ஜெபம்” இதுதான் அம்மாவின் மூச்சு. வழி தெருவிலே போகின்ற ஒவ்வொருவரும் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று அந்த இடத்திலேயே உடனேயே ஜெபிப்பார்கள். அந்த வாஞ்சையை நான் கண்டு மகிழ்ந்ததுண்டு. வருத்தப்படுக்கையில் இருக்கும்போதும், எல்லாரும் இரட்சிப்படையவேண்டும் என்பதுதான் அவரது ஒரே வாஞ்சையாக இருந்தது. ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் அவன் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான் என்ற வசனத் தையே எங்கள் அம்மா உறுதியாகப் பற்றியிருந்தார் கள். அம்மா அடிக்கடி கூறுகின்ற காரியம் இதுதான், பெண் என்று நினைத்து ஒதுங்கவும் வேண்டாம். கவர்ச்சியின் பாதையில்தான் ஊழியம் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணவும் வேண்டாம். தேவன் நம்மைப் பெண்ணாகவேதான் அழைத்திருக்கிறார். ஒரு குடும்பத் தலைவியாக ஒரு தாயாக ஒரு சகோதரியாக ஒரு நண்பியாக எல்லாவற்றுக்கும் மேலே ஒரு பெண்ணாக நீங்களும் தேவஅழைப்பில் உண்மையாயிருந்து ஆவிக்குரிய அநேக பிள்ளைகளை ஆண்டவருக்காகப் பெற்றுக்கொள்ள முன்வாருங்கள் என்பதுதான்.

நீங்கள் யாவரும் அறிந்தபடி கடந்த ஜூன் மாதம் 7ம் நாள் திங்கள் அன்று தன் உலக பாடுகளை யும், உலகத்தில் தேவனுக்கு ஆற்றிய சேவையையும் முடித்துக்கொண்டு அவர்கள் கர்த்தருக்குள்ளான நித்திய இளைப்பாறுதலை நாடிப்போய்விட்டார்கள். எலியாவை விடாமல் பற்றிக்கொண்டு சென்ற எலிசா வைப்போன்று அம்மா செய்த ஊழியத்தை இன்னும் இரட்டி மடங்காகச்செய்ய கர்த்தர் இன்று நமக்கு உதவி செய்திருக்கின்றார். உங்களையும் அவ்வாறே தமது ஆவியினால் நிறைத்து கர்த்தர் ஆசீர்வதிப்பாராக!

(சத்தியவசனம் வானொலி நிகழ்ச்சிக்கு சகோதரி சாந்தி யொன்னு அவர்கள் அளித்த செய்தியிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது. தற்போது மெடோஸ் அம்மா அவர்களின் ஜெப இல்லத்தை அவர்கள் வழிநடத்தி வருகின்றார்கள்.)

**சத்தியவசனம் பணிகளின்
தற்போதைய மேற்பார்வையாளர்**
திரு. ரவி சங்கர் சண்முகம்
அவர்களின் செய்தி:

எனது 15 வயதில், சத்தியவசன வேத பாடங்களைச் செய்யும் மாணவனாக இருந்த அந் நாட்களில், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவையில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலே பங்குபற்றி வந்தேன். அப்போது ஒரு சகோதரிக் கூடாக சத்திய வசன வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு குறும்நாடகங்களை செய்யும்படி மெடோஸ் அம்மாவிடம் நான் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டேன். அவர்களுடைய வழிநடத்தலோடு எனது சக நண்பர் நண்பியருடன் நாம் நடித்துக் கொடுத்த நாடகங்கள் அவரை வெகுவாக கவர்ந்தது. அதன்காரணமாக அவர்களை அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்பும் எமக்குக் கிடைத்தது. எந்த வயதினரையும் அன்போடு விசாரிக்கும் பணிவு, யாராக இருந்தாலும் அவர்களும் இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்கிற வாஞ்சை, கண்டிப்பு, நேரடியாக எதையுமே பேசுகின்ற குணம் இவை அனைத்தும் அவரிடத்திலே எனக்கு மிகுந்த மதிப்பையும் அன்பையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

பின்நாட்களில் நான் சத்தியவசனத்தில் ஒரு ஊழியனாக இணைந்துகொண்டபோது, மெடோஸ் அம்மா அவர்கள் தமது சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றிருந்தார், ஆனாலும் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப் பதிவு செய்ய அடிக்கடி வந்துசெல்வார்கள். அவர்களது இறுதியானதும் கடைசியானதுமான சத்தியவசன வானொலி நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து வழங்க கிடைத்ததைப் பெரும் பாக்கியமாக நான் கருதுகின்றேன்.

எனது 9 வயது தொடக்கம் ஏராளமான வானொலி நாடகங்களைச் செய்திருந்தபோதும் அதை மீட்டுப் பார்க்க எந்தப் பதிவுகளும் என்னிடத்தில் இல்லை. எனினும் நான் சத்தியவசன ஊழியத்தில் இணைந்து 4 வருடங்களுக்கு பின்பே வானொலி நிகழ்ச்சிகளை செய்யும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. அவ்வேளையில் 15 வருடங்களுக்கு முன்பதாக நான் மெடோஸ் அம்மா அவர்களுக்காக செய்து கொடுத்த நாடகங்கள் அடங்கிய டேப்புகள் கலையகத்தில் இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன்.

சத்தியவசன ஊழியங்கள் இலங்கையில் மாத்திரமல்ல, தென்னிந்தியா வரையிலும் விரிவடைய மெடோஸ் அம்மா அவர்களின் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் பெரும் பங்காற்றியது என்பது மறுக்கமுடியாத ஒரு உண்மை. இன்று அவர் நம்மைவிட்டு பிரிந்தபோதும் ஆலமரமாய் செழித்திருக்கும் இவ் ஊழியப் பணியை ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் வருகைவரை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்ல தேவன் தாமே கிருபை புரிவாராக!

**சத்தியவசனம் சஞ்சிகையின்
முன்னாள் தொகுப்பாசிரியரான**
திரு. எம். எஸ். வசந்தகுமார்
அவர்களின் செய்தி :

அன்பின் சத்தியவசன வாசகர்களுக்கு,

நீண்டகாலமாக சத்தியவசனம் ஊழியங்களை அர்ப்பணிப்போடு செய்துவந்த வந்த மெடோஸ் அம்மையார் அவர்கள் தம்முடைய உலக வாழ்வை நிறைவுசெய்து இயேசுகிறிஸ்துவுடன் நித்தியகாலமாக வாழச் சென்றதை அறிந்தபோது, அவர்கள் என்னுடைய ஊழியப்பணியில் எந்தளவிற்கு செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தேன்.

1988ல் சத்தியவசனம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக நான் நியமிக்கப்பட்டபோது, தனிப்பட்ட ரீதியாக அவர்கள் எனக்கு அளித்த ஆலோசனைகளும், ஏற்றெடுத்த ஜெபங்களும், சஞ்சிகை வெளிவந்த காலத்தில் அதுபற்றி அவர்கள் அன்புடன் அளித்த விமர்சனங்களும், என்னுடைய எழுத்துப்பணியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. சஞ்சிகை அநேகருக்குப் பிரயோஜனமாய் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் என்னை உற்சாகப்படுத்தியது எனக்கு கிடைத்த மிகப் பெரிய ஆசீர்வாதமாகவே இருந்தது.

மெடோஸ் அம்மையார் அவர்கள் என்னுடைய வாழ்வில் மறைமுகமாக ஏற்படுத்திய செல்வாக்கு அதிகமானது. என்னுடைய தாயார் நீண்ட காலமாக சத்தியவசனம் ஊழியத்துடன் தொடர்புடையவர்களாக இருந்ததோடு, தன்னுடைய வாழ்வின் சகல காரியங்களிலும் கடிதங்கள் மூலமாக மெடோஸ் அம்மையாரின் வேதாகம ஆலோசனைகளும் அறிவுரைகளும் பெற்று வந்தார்கள். இதனால், என்னுடைய தாயார் எனக்கு கொடுத்த பல அறிவுரைகள் மெடோஸ் அம்மையாரின் அறிவுரைகளாகவே இருந்தன. தேவன் இவ்விதமாக மெடோஸ் அம்மையார் மூலம் என்னுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும், ஊழியப்பணிக்கும் பல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை அருளியுள்ளார்.

மெடோஸ் அம்மையார் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துக்கொண்டு நம்மைவிட்டுப் பிரிந்துசென்றாலும், அவர்களுடைய வாழ்வும் ஊழியமும் பலர் இயேசுகிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்ளவும், ஆவிக்குரிய பிரகாரம் பெல்படவும் ஏதுவாய் இருந்துள்ளதை எண்ணி, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்காகத் தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கின்றேன்.

அன்புடன்
எம். எஸ். வசந்தகுமார்.

(சகோதரர் வசந்தகுமார் அவர்கள் 2005ம் ஆண்டுமுதல் "தமிழ் வேதாகம ஆராய்ச்சிமையம்" (<http://tamilbiblesearchcentre.com/>) என்ற இணையத் தளத்தின் ஊடாக தமிழ்மொழியில் விளக்கவுரைகள் எழுதிவருகிறார்.)

**சத்தியவசனம் தமிழ்ப்பணியின்
முன்னாள் பொறுப்பாளராக
கடமையாற்றிய
திரு. நீரியஸ் வர்ணாண்டோ
அவர்களின் செய்தி:**

மறக்க முடியாத சந்திப்பு...

அது ஒரு ஆகஸ்ட் மாதம் என நினைக்கிறேன். 1982ம் ஆண்டு சத்தியவசனத்தினால் பாகவதர் வேத நாயகம் சாஸ்திரியார் அவர்களுடன் கொழும்பு டவர் மண்டபத்தில் வாலிபர்களுக்கான ஒரு விஷேச கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதில் ஒரு பார்வையாளனாகக் கலந்துகொள்ள சென்றிருந்தேன். அன்றுதான், சத்தியவசன ஊழியத்தின் ஆரம்பத்துக்கு காரணமாயிருந்த காலஞ்சென்ற திரு ஏபிரகாம் மெடோஸ் அவர்களின் அன்பு துணைவியாரும் எல்லோராலும் 'அம்மா' என அன்போடு அழைக்கப்படும் திருமதி இன்பம் மெடோஸ் அவர்களை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

என்மையான தாயார்...

கூட்டம் முடிந்ததும் சத்தியவசன ஊழியர்களில் ஒருவர் என்னை அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று, அறிமுகம் செய்துவைத்தார். ஒரு மாபெரும் ஊழியத்தின் பொருப்பாளர் என்ற கர்வம் சிறிதளவும் இல்லாத மிக எளிமையான தோற்றம், முகத்தில் ஒரு சிறு புன்முறுவலுடன் என்னைப் பார்த்து "ஒருநாள் சத்தியவசன ஒலிப்பதிவு நிலையத்திற்கு வாருங்கள், ஒரு பாடல் ஒலிப்பதிவு செய்யவேண்டியுள்ளது" எனக் கேட்டுக்கொண்டதை இன்று நினைத்து பார்க்கின்றேன்.

வானொலி செய்தியாளராக...

1983ம் ஆண்டு சத்தியவசன ஊழியத்தில் நானும் ஒரு ஊழியனாக இணைந்துகொண்டபோது, சத்தியவசன ஒலிப்பதிவு கலையகத்தில் திருமதி மெடோஸ் அவர்களின் செய்தியை ஒலிப்பதிவு செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்தது. சத்தியவசன ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வபெற்ற நிலையிலும் மாதம் ஒருமுறை கலையகத்திற்கு நேரில்வந்து பெண்கள் நிகழ்ச்சிக்கான செய்திகளை கொடுத்துவிட்டுப் போவார்கள். சிலநாட்களில் வயதுசென்ற நிலையில், பலவீனம், உடல்சுகவீனத்தின் மத்தியிலும் செய்திகொடுக்க, மிகுந்த அர்ப்பணிப்போடு வெகுதூரத்திலிருந்து பஸ்சில் பிரயாணம் செய்து வருவார்கள். செய்தி கொடுத்து முடிந்ததும் உடனே எழுந்து சென்றுவிட மாட்டார்கள். ஒலிப்பதிவு செய்த தனது செய்தியை ஒருமுறை கேட்டு பார்த்துவிட்டு, திருப்தி இல்லாதவிடத்து மீண்டும் அதை திருத்தம் செய்து விட்டுதான் செல்வார்கள். அத்துடன் ஊழியத்தில் பலகாலம் அனுபவமுள்ள ஒருவராக இருந்தாலும் தனக்கு எல்லாம் தெரியுமென்ற ஆணவம் சற்றும் இல்லாதவராக, சிறியவர்களாகிய எங்களின் ஆலோசனையையும் பெற்றுக்கொள்ள எப்போதுமே அவர் தயங்கியதேயில்லை.

சஞ்சிகையின் காரணகர்த்தா...

திருமதி மெடோஸ் அவர்கள் எப்போதுமே தன்னால் ஒன்றை சாதிக்க முடியாவிட்டாலும் அதை சாதிக்கக்கூடிய தாலந்து படைத்தவர்களை அடையாளங்கண்டு அவர்களை தன் ஊழியத்திலே பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டவர். அந்தவகையில் ஒருமுறை அவர் இலங்கையின் மலைநாட்டுக்குச் சென்றிருந்தபோது திரு சாம்போள் அவர்களின் சித்திர கைவண்ணத்தைக் கண்டு இப்படிப்பட்ட ஒருவர்தான் ஊழியத்துக்கு தேவை என அவரை அழைத்து வந்து, அவர் மூலமாக சத்தியவசன சஞ்சிகையை வெளியிட்டு, ஊழியத்தில் தன் நீண்டநாள் கனவை நனவாக்கினார். இதை சத்தியவசன பழைய சஞ்சிகை ஒன்றில் வாசித்து அறிந்து கொண்டேன். இப்படியாக சத்தியவசன சஞ்சிகை வெளிவர காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் திருமதி மெடோஸ் அவர்கள் என்றால் அது மிகையாகாது.

விசுவாசத்திற்கு முன்மாதிரியான தாயார்...

திருமதி மெடோஸ் அவர்கள் தனது கணவர் உயிரோடு இருந்த நாட்களில் எப்போதுமே தன் கணவனின் ஊழியத்துக்கு உறுதுணையாக, அவரோடு இணைந்து ஊழியம் செய்துவந்தார்கள். ஆனாலும் அவர்களுக்கென ஒரு சொந்த வீடு இல்லாதநிலையில், தமது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்துக்கென ஒரு சொந்த வீடு வாங்கவேண்டும் என அவர் ஆவல்கொண்டார். ஆனால் அதைக் குறித்து தன் கணவரிடம் சொன்னால், தங்களின் குறைந்த வருமானத்தில் அது சாத்தியப்படாது எனக்கூறி அதை அவர் தட்டிக் கழித்துவிடுவார் என்பதை அறிந்து, தானே தேடிப் பார்த்து, தங்களின் சேமிப்புக்கும், தங்கள் வருமானத்துக்கேற்ற ஒரு நல்ல வீட்டைக் கண்டுபிடித்து அதை வாங்கினார்களாம். (இதை திருமதி மெடோஸ் அவர்கள் ஒருமுறை எனக்கும் என் மனைவிக்கும் சாட்சியாக பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.)

ஆம், நீதிமொழிகள் நூலிலே சொல்லப்பட்டது போல, "அவள் புருஷனுடைய இருதயம் அவளை நம்பும்; அவள் உயிரோடிக்கிற நாளெல்லாம் அவனுக்குத் தீமையைல்ல, நன்மையையே செய்கிறாள். ஒரு வயலை விசாரித்து அதை வாங்குகிறாள். அவள் பிள்ளைகள் எழும்பி, அவளைப் பாக்கியவதி என்கிறார்கள்; அவள் புருஷனும் அவளைப் புகழுகிறான்" என்ற வசனத்தின்படி ஒரு குணசாலியான ஸ்திரீயாக வாழ்ந்து மறைந்த அவருடைய கனியுள்ள வாழ்வுக் காக கர்த்தரை நன்றியோடே துதிக்கின்றேன்! □

இதுவரையில் அன்போடும் பண்போடும் திருமதி மொடோஸ் அம்மா அவர்களைக் குறித்து எமக்கு கடிதங்களின் ஊடாகவும் தொலைபேசி ஊடாகவும் விசாரித்த சத்தியவசன நேயர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.....!

**சத்தியவசனம் தமிழ்ப்பணியில்
முன்னாள் ஊழியராக
கடமைபாற்றிய
சகோதரி வசந்தா சாமுவேல்**

அவர்களின் செய்தி:

பல வருடங்களுக்கு முன்பு சீலெஸ் தீவில் இருந்து சத்தியவசன வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் கணீர் என ஒலித்தது ஒரு குரல்... அந்நிகழ்ச்சியை தொகுத்து வழங்கியவர் திருமதி இன்பம் மெடோஸ் அவர்கள் என அறிந்துகொண்ட சிறுமியாக நான், கடிதம்வாயிலாக தொடர்புகொண்டேன். ஏறத்தாழ பத்துவருடங்களுக்குப் பிறகு, அவர்களோடு இணைந்து கர்த்தரின் பணியை செய்த நிறைவேடு அவர்களது உயர்ந்த பண்புகளை இச் சஞ்சிகையின் ஊடாக வெளிப்படுத்துவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

திருமதி மெடோஸ் அவர்களின் உள்ளத்தில் எப்பொழுது நிரம்பி வழியும் ஒரேபாரம் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே. அதனால் அவர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் யார் யாரைக் காண்கிறார்களோ அவர்களுடன் சற்று உரையாடி, தைரியமாக ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அளவற்ற அன்பைப் பற்றி கூறி இரட்சிப்பின் செய்தியை அறிவித்து விடுவார்கள்.

ஐாதி, இனம், ஏழை, பணக்காரன், படித்தவன், படிக்காதவன் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லாரிடமும் சமத்துவமாக நடந்து கொள்வதும் சபை வேறுபாடின்றி எல்லா திருச்சபையின் மக்களோடும் நல்லதொரு ஐக்கியம் வைத்துகொள்வதிலும் பெரும் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். குடும்ப அங்கத்தினரை விசாரித்தல், வேத வசனங்களை பகிர்ந்து கொள்ளுதல் போன்ற வற்றை அல்லாமல், தேவையற்ற உரையாடலுக்கும் உலகளாவிய கதைகளுக்கும் தனது செவியைச் சாய்க்க அவர்கள் ஒருபோதும் விரும்புவதில்லை.

சத்தியவசன ஊழியத்தில் அவர்களது அயராது பணி, கண்டிப்பு, புத்திசொல்லுதல், ஒழுக்கம், கனிவான பேச்சு இவையெல்லாம் நேயர்களின் நெஞ்சத்தைக் கவர்ந்துவிட்டது. அவர்களால் எழுதப்படும் குறுகிய ஆலோசனை கடிதங்களை வாசித்து ஆசீர்வாதமடைந்தோர் அநேகர். அவர்களது காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட சத்தியவசன ஒலிநாடா முதலாம் பாகத்தின் பாடல்களை விரும்பி கேட்காதவர்கள் யாருமில்ர். இந்த ஒலிநாடா நேயர்களின் நெஞ்சத்தில் இவ்வளவு ஆசீர்வாதமாக அமைய காரணம் என்னவென்று நான் கேட்டபோது, அதில் மேளம் அடித்தவனும் இரட்சிக்கப்பட்டவனே என்றார்கள். அப்படியென்றால் எவ்வளவு பாரத்தோடு ஒவ்வொருவரையும் நேர்காணல் செய்திருப்பார்கள் என்பதை அறிந்து ஆச்சரியப்பட்டதுண்டு.

அதுமட்டுமின்றி, காரியாலய வளாகத்தை பூ மரங்களினால் அலங்கரிப்பதும் பழ மரங்களை நாட்டி

**நற்செய்திய் பயிற்சிக்
கல்லூரியின் தலைவரான
அருந்திரு. S. D. தயாசீலன்
அவர்களின் வாழ்த்துரை:**

‘என்னைப் பின்தொடர்ந்து வாருங்கள் உங்களை மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன்’ என்ற இறை தொனிக்குக் கீழ்ப்படிந்து முன்வந்த ஆண்-பெண்கள் அநேகர் இவ்வுலகில் உண்டு. தொடர்ந்தும் அவர்களது வல்லமையான திருப்பணிக்கு வழியமைத்துக் கொடுத்தது அவர்களது முழுமையான அர்ப்பணிப்புத்தான். உயிர்த்தெழுதலின் செய்தியை முதலில் உலகிற்கு அறிவித்த மகதலேனாள் மரியாளின் வழி நின்று நற்செய்தியை அறிவித்தோருடன் மெடோஸ் அம்மாவும் இணைந்துள்ளார்கள்.

என் இளமைப்பருவத்தில் திருப்பணி செய்வதற்கான ஆண்டவரின் அழைப்பிற்குக் கீழ்ப்படிய வழிநடத்தியவர் மெடோஸ் அம்மாதான். நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே ஒரு ஆன்மீகத் தாயாக என் திருப்பணி வாழ்வில் இணைந்து கொண்டார்கள். இவ்வுலகில் அர்ப்பணிப்புள்ள திருப் பணியைச் செய்து ஆண்டவர் சமூகத்தில் மகிழ்ச்சியோடு வீற்றிருக்கும் அம்மாவை நினைக்கையில் “அழகாய் நிற்கும் யார் இவர்கள்” என்ற பாடலின் பொருள் பொதிந்த வசனமே என் உள்ளத்தில் ஒலித்த வண்ணமே உள்ளன.

அருந்திரு.S.D.தயாசீலன்.
அதியர், நற்செய்திய் பயிற்சிக் கல்லூரி, கல்குடா.
தலைவர், வடக்கு கிழக்கு திருமாவட்ட அமை,
இலங்கை மெதடிஸ்த் திருச்சபை

அதன் கனி தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பதில் தவறுவதில்லை. தன்னுடைய சமையல் கலையையும் திறனையும் காண்பித்து சக ஊழியர்களுக்கு வருடம் ஒருமுறை விருந்துபசாரம் செய்து எம்மை மகிழ்வித்த அந்நாட்களை நான் ஒருபோதும் மறந்துவிட முடியாது.

அவர்கள் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகள் ஐவர் எனினும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சுவிசேஷத்தை அறிவித்து அநேக பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுத்துள்ளார்கள். இன்றும் இலங்கை, இந்தியா பிறநாடுகளிலிருந்து அவர்களை “அம்மா” என்று வாயார புகழ்பவர்கள் உண்டு. திருமதி இன்பம் மெடோஸ் ஆரம்பித்த பணி இன்றும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வைவிட்டு மறைந்திருந்தாலும் இவ்வுலகில் பல பாகங்களில் வசிக்கும் நேயர்களின் நெஞ்சத்தில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள். குணசாலியான அவர்களுக்காக நான் கர்த்தரைத் துதிக்கின்றேன்! □

கேள்வி பதில்

கேள்வி : அவிசவாசிகளிடமிருந்து பிரிந்து வாழ்தலென்றால் என்ன?

பதில் : இக்கேள்விக்கான பதில் இலகுவானது. இந்தப் “பிரிந்து வாழ்தல்” என்பது வேதத்தின் துவக்கமுதல் முடிவுவரை இழைபோல் ஓடும் ஓர் அடித்தள கிறிஸ்தவ உபதேசமாகும். கடவுள் ஒளியைப் படைத்ததோடு இதை இருளிலிருந்தும் “பிரித்தார்” (ஆதி.1:4) “பாவிகள்.. துன்மார்க்கர்... பரியாசக்காரர்” ஆகியோரிடமிருந்து பிரிந்து வாழவேண்டிய அவசியத்தை வேதாகமம் கூறுகிறது (சங்.1:1). “நெறிகெட்ட இத்தலைமுறையிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள்” என்று சபை பிறந்தநாளின் துவக்க செய்தி அதைக் கேட்டோரைக் கூவியழைத்தது (அப்.2:40). வேதத்தின் கடைசி புத்தகம் பரலோக ராஜ்யத்திற்கு உள்ளிருப்போரையும் வெளியிடுப்போரையும் பிரித்துக் காட்டுகிறது (வெளி 22:14,15). எனவே பிரிந்து வாழ்தலின் உபதேசம் இருக்கிறதா என்று வாக்குவாதமே கிடையாது. பிரச்சனையெல்லாம் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில்தான். மற்ற காரியங்களைப் போலவே, இதிலும் கிறிஸ்தவர்கள் ஓரங்களுக்கு சென்று இளைய சமுதாயத்தைக் குழப்புகின்றனர். தேவபக்தி அற்றவர்களோடு நாம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை வேதம் போதிக்கிறது?

படைப்பின், எல்லா மனிதரும், நல்லவரோ தீயவரோ அவர்கள் கடவுளுக்குச் சொந்தமானவர்களே. அவர் அவர்களெல்லாரையும் சமமாய் நேசித்து எந்தப் பாரபட்சமுமின்றி அவர்களுக்குச் சூரிய ஒளியையும் மழையையும் அருளிச் செய்கிறார் (மத். 5:45). கடவுளுடைய சந்ததியார் அல்லது பிள்ளைகளாக மனுக்குலம் அனைத்தும் “அவருக்குள் பிழைக்கிறது, அசைகிறது, இருக்கிறது” (அப். 17:27,28). இச்சத்தியத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இயேசுவின் நாட்களிலிருந்த மதவாதிகள் மற்றவர்களைவிட்டு ஒதுங்கி வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவர் பக்தியற்றோர் மற்றும் பாவிக்களோடு தராளமாய்ப் பழகியபோது அவருக்குப் “பாவினின் நண்பன்” என்று பட்டப்பெயர் சூட்டினர் (லூக். 7:34). “பாவிக்களோடு” அவர்களது விருந்துகளிலும் கொண்டாட்டங்களிலும் கலந்துகொள்வதில் அவருக்குப் பிரச்சினையேயில்லை (மத் 9:10-12). நாமும் கூட மக்களோடு

சமூகமான சமூக உறவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உண்மையான ஆன்மீகம் சமூக மனப்பான்மைக்கு எதிரானதல்ல. உலகத்தின் ஊழல் நிறைந்ததும் பொல்லாததுமான வழிகளையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ளாதிருக்கக் கவனமாயிருக்கவேண்டும்.

மறுபடி பிறந்த வாலிபர்களது பெற்றோர்கள் இன்னும் மனந்திரும்பாதவர்களாக இருந்தாலும் நாம் அவர்களை அலட்சியம் பண்ணக்கூடாது. அவிசவாசியான வாழ்க்கைத் துணையோடு மணவாழ்வுக்குரிய உறவுகொள்வதில் எவ்வித தயக்கமும் இருக்கலாகாது (1பேது 3:1,2). நெறிக்கடுத்த தத்துவம் எதுவும் மீறப்படாதிருக்கும்படி கிறிஸ்தவர்கள் இதயபூர்வமாகத் தங்கள் உடன்பணியாட்களோடு ஒத்துழைக்கவேண்டும். கிறிஸ்தவரல்லாத அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு மனப்பூர்வமாயிருக்கவேண்டும் (1பேது 2:18). ஆனால் அவிசவாசி ஒருவருடன் தொழில் செய்ய பங்காளித்துவம் கொள்ளுமுன் நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். ஆயினும், கிறிஸ்தவர்களைவிடக் கிறிஸ்தவரல்லாதோர் தொழிலிலும் வியாபாரத்திலும் நாம் நினைப்பதைவிட கூடுதல் கெட்டிக்காரராகவே இருக்கின்றனர். “ஒளியின் மக்களை விட இவ்வுலகின் மக்கள் தங்கள் தலைமுறையில் அதிகப் புத்திமான்களாயிருக்கிறார்கள்” என்று இயேசு தாமே ஒத்துக்கொண்டார் (லூக்.16:8). எனவே சீர்கேடான செயல்முறை, ஊழல் இல்லாதவரை அவிசவாசிகளை தொழில் மற்றும் வியாபாரத்தின் பங்காளிகளாய் வைத்துக்கொள்வதில் தவறேதுமில்லை.

வாலிபர் நடுவில், அதிலும் குறிப்பாக கல்லூரி வளாகங்களில், ஊழியம் செய்யும் சிலர் பிரிந்திருத்தல் எனும் பேரில் ஒதுங்கியிருத்தலை இளம் விசுவாசிகளுக்குப் போதித்து விடுகின்றனர். இதைக் கடைபிடிக்க விரும்பும் மாணவ மாணவியர் அதற்குப் பிறகு பொது வாசக அறைக்கோ, விளையாட்டு மைதானத்திற்கோ, பலவித பொதுநிலையங்களுக்கு செல்வதை அடியோடு நிறுத்திவிடுவர். கிறிஸ்தவரல்லாதோர் மனதில் இது கிறிஸ்தவ சீடத்துவத்தைக் குறித்த தவறான, எதிர்மறையான கருத்தை விதைத்துவிடுகிறது. தூதுப் பணிக்கு முதற்படியே நட்பை ஏற்படுத்துவதுதான். நமது நண்பர் வட்டாரத்திலிருந்துதான் பொதுவாக கிறிஸ்தவ ஐக்கிய வட்டத்திற்குள் நாம் நபர்களைக் கொண்டு வருகிறோம்.

மனிதரைப் பிடிப்போருக்கு மனிதர் பிடிக்கவேண்டும். பாவத்தை வெறுக்க வேண்டும், பாவியை அல்ல.

பதினாறு வயதில் ஒரு கல்லூரி மாணவனாக நான் இரட்சிக்கப்பட்டபோது என் பழைய நண்பர்களை உதறித் தள்ளிவிடவில்லை. தொடர்ந்து அவர்களை நேசித்தேன், சந்தித்தேன். எனது புதிய அர்ப்பணத்தையும் வாழ்க்கையின் விந்தை மாற்றத்தையும் அவர்களுக்குத் தெளிவாக்கினேன். அதற்குப் பின்னர் நான் அவர்களோடு இருக்கும்போது அவர்கள் கெட்ட வார்த்தைகளோ தீய நகைச்சுவையோ பேச மாட்டார்கள். ஒதுங்கி தனிக்காட்டுக்குள் இருக்கும் சபையானது நம் சமுதாயத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது. ஆராதிப்பதில் தீவிரமாயிருந்ததோடு, ஆதிச்சபையினர் “எல்லா மனிதரிடத்திலும் தயவு” பெற்றிருந்தார்கள். அதுவே அவர்கள் அனுதின வளர்ச்சியின் இரகசியமாகும் (அப் 2:47).

எந்தவொரு உள்ளூர் சபையும் 100 சதவீதம் விசுவாசிகள் அல்லது 100 சதவீதம் அவிசுவாசிகள் என்று சொல்ல முடியாது. இருதிறத்தாரும் கலந்தே இருப்பார்கள். சதவீதத்தான் வேறுபடும்! கண்டிப்பாய்ச் சொன்னால், கர்த்தரின் நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுதலும் அவரது பந்தியில் பங்கேற்பதும், பங்குபெறுவோர் யாவரும் மறுபடி பிறந்தோராய் இருந்தால்தான் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும் (2தீமோ 2:22; 1கொரி 10:16,17). கர்த்தரின் பந்தியை வேண்டாமானால் விசுவாசிகளுக்கு மட்டுமென்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் ஆராதனையில் கலந்துகொள்வதிலிருந்து அவிசுவாசிகளை யார்தடுக்கமுடியும்? (1கொரி.14:25). ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொண்டவர்களையெல்லாம் கோதுமை மணிகள் என்றோ, திருமுழுக்கு பெறாதவரெல்லாரும் களைகள் என்றோ சொல்லமுடியாது. மக்களுக்குக் கரிசனையுடன் பணிசெய்யும் சமுதாயமாக நாம் திகழ்வோம்.

பிரிந்திருத்தலை அளவுக்கு மீறி வலியுறுத்துவோர் பொதுவாகக் கையாளும் சில வசனங்களைக் கவனிப்போம் -

“உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை” (யாக் 4:4). இது “இச்சை... கொலை... பொருளாசை... சண்டை... பாவ சந்தோஷம்” ஆகியவைகளைக் குறிக்கிறது (யாக் 4:1-3).

“நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோங்கள்” (2கொரி 6:17). இது விக்கிரகாராதனையை விட்டு முழுவதுமாய் விலகுவதற்கு வந்த அழைப்பு.

“ஆகாத சகவாசம் நல்லொழுக்கங்களைக் கெடுக்கும்” (1கொரி 15:33). இது உலகப்பொருள்மீது பற்று மற்றும் உயிர்த்தேமுதலை மறுதலிக்கும் விவாதங்களுக்கு எதிரான எச்சரிப்பு.

இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்து முடிவான கருத்தைச் சொல்லும் கிறிஸ்துவின் ஜெபத்தைக் கவனியுங்கள்: “பரிசுத்த பிதாவே, நீர் இவர்களை உலகத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும்படி நான் வேண்டாமல், நீர் இவர்களைத் தீமையினின்று காக்கும்படி வேண்டுகிறேன்” (யோவான் 17:15).

கேள்வி : பெண்கள் முக்காடிட்டுக்கொள்ள வேண்டுமா?

பதில் : கொரிந்தியருக்குப் பவுல் எழுதிய முதல் நிருபமானது அச்சபையிலிருந்த பிரச்சனைகளைப் பற்றியதாகும். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அச்சபையில் தீர்த்துவைத்த காரியங்கள் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துமாகையால் தேவன் தமது அநாதி தீர்மானத்தின்படியே இந்நிருபத்தை வேதத்தில் சேர்த்துவிட்டார்.

“பழங்காலம் முதல் பெண்களின் கூந்தல் இச்சிக்கப்படத்தக்கதாக இருந்துவந்தது. முக்காடிடத் தவறுவது ஆண்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடுவதாகக் கருதப்பட்டது. யூதர் இருந்த பாலஸ்தீனத்திலும் மற்றும் பிறபகுதியிலும் முக்காடிடும் பழக்கம் இருந்தது. ஆனால் உயர்வகுப்புப் பெண்கள் தங்கள் நாகரீகக் கூந்தல் அலங்காரத்தை வெளிக்காட்ட விரும்பியதால் முக்காடிட்டுக் கொள்ளவில்லை. எனவே உயர் வகுப்பு நாகரீகத்திற்கும் தாழ்வகுப்பு நாணத்திற்குமிடையே எழுந்த மோதலுக்கு அப்போஸ்தலன் பதில் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று”

முக்காடிடுவதற்குச் சாதகமாகவே அப்போஸ்தலன் பேசினான் என்பது தெள்ளத்தெளிவு. தனது முடிவுக்குக் குறைந்தது நான்கு காரணங்கள் கொடுத்தான். முதலாவது, தேவனது, கிறிஸ்துவின்மற்றும் புருஷனது தலைமைத்துவம் (1கொரி 11:3-8), இரண்டாவது, ஆண் பெண் படைப்பில் தேவனது திட்டம் (வச 9). மூன்றாவது, நமது ஆராதனையைக் கவனித்து, சபையில் தேவனது ஆளுகை மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளைக் குறித்துக் கரிசனை கொண்டிருக்கும் தேவதூதர்களைக் குறித்துப் பேசுகிறான் (வச 10). தேவனது தலைமைத்துவத்திற்கெதிராக இரண்டகம் பண்ணிய பிரதான தூதனே சாத்தானாக மாறினான் என்பதை நினைவிற் கொள்க. இறுதியாக, பவுல் நமது “சபாவத்தை நினைப்பட்டு கிறான் (வச 15). அதாவது தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நீண்டமயிரை முடிக்கொள்ளும்போது தேவ நியமனத்திற்கு அவள் ஆமென் சொல்லுகிறாளென்பதே இவ்வசனத்தின் பொருளாகும்.

முக்காடிடுவதை வெறுமனே கலாச்சாரத்திற்கு உரியது என தள்ளிவைத்துவிட முடியாது. நவீன முடியலங்காரங்களும் நாகரீக உடைகளும் ஆண் பெண் வேறுபாடுகளையே அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்போஸ்தலர் ஒப்புவித்த பாரம்பரியக் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வது சரிவிலிருந்து நம்மைக் காக்கும் (வச 2). இன்றையப் போக்கைக் கர்த்தரின் சிந்தையோடு புரிந்துகொள்ளும் எவரும், ஆண்களும் பெண்களும் ஆராதிக்கக் கூடிவருகின்ற தேவனுடைய வீட்டிலே அடக்க ஒடுக்கமான பூர்வ நடக்கையையே வற்புறுத்துவர் (எரே 6:16; 1தீமோ 3:14,15).

மட்டுமல்ல. பெண்கள் சபையில் முக்காடிடுவது

படைப்பிலே, எல்லா மனிதரும்,
நல்லவரோ தீயவரோ அவர்கள்
கடவுளுக்குச் சொந்தமானவர்களே.

பொதுவாக எவரையும் புண்படுத்துவதில்லை; ஆனால் முக்காடு இடாது இருப்பது நமது கலாச்சாரத்தில் ஒரு சிலருக்கு இடையூறாகவே இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் ஆதரித்த கடைப்பிடித்த பழக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் நமக்கு என்ன நஷ்டம்? மரியாதைக்கும் பக்திக்கும் அடையாளமாக முக்காட்டுக் கொள்வது நமது கலாச்சாரத்தில் ஊறியதொன்றாகும். முக்காடு குறித்த இக்காரியத்தில் முற்றும் வேறுபட்ட கருத்துள்ள உண்மையான விசுவாசிகள் பலருமுண்டு. இவ்வித வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஆவியின் ஒருமனத்தைக் காத்துக்கொள்ள தனது விவாதத்தின் முடிவில் பவுல் கூறியது நமக்கும் உதவியாயிருக்கும்; “ஒருவன் வாக்குவாதம் செய்ய மனதாயிருந்தால் எங்களுக்கும் தேவனுடைய சபைகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட வழக்கமில்லையென்று அறியக் கடவன்” (வச 16). ஆமென்.

கேள்வி : பெண்கள் கரங்களை உயர்த்தி ஆராதிக்கலாமா?

பதில் : ஆண்களும் பெண்களும் திருச்சபையில் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென நடைமுறை ஆலோசனைகளைத் தீர்மானிப்பதற்குப் பவுல் எழுதும்போது, “ஆண்கள் கோபமும் தாக்கமுமில்லாமல் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தி எல்லா இடங்களிலேயும் ஜெபம் பண்ணவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார் (1தீமோ 2:8). அடுத்த வசனத்திலேயே பெண்கள் தகுதியான உடை உடுத்தவும், வெளியலங்காரத்தில் அல்ல நற்குணத்திலேயே அதிக கவனம் செலுத்தவும் வேண்டுமென அறிவுறுத்தினான் (வச 9). இப்படி எழுதப்பட்டிருப்பதால், ஆண்களைப்போல் பெண்களும் தங்கள் கைகளை உயர்த்தி ஜெபிக்கலாமா, ஆராதிக்கலாமா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது.

பெண்களுக்கு கரங்களை உயர்த்தி ஆராதிக்க அனுமதியில்லை என்பது இங்கு பவுலின் கருத்தாய் தெரியவில்லை. சொல்லப்போனால், 9ஆம் வசனம் “பெண்களும்” என்றுதான் துவங்குகிறதேயன்றி “பெண்களோ” என்றில்லை! கரங்களை ஜெபத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே உயர்த்தலாம் என்று சொல்ல பவுல் இங்கு முற்படவில்லை என்பது தெளிவு.

துதிக்கவும் ஜெபிக்கவும் கரங்களை உயர்த்துவது பொதுவான எபிரேயப் பழக்கம். பார்வோனிடம், மோசே “என் கைகளைக் கர்த்தருக்கு நேராக விரிப்பேன்” என்றான் (யாத் 9:29). “என் விண்ணப்பம் உமக்கு முன் தூபமாகவும், என் கையெடுப்பு அந்திப்பலியாகவும் இருக்கட்டும்” என்று தாவீது ஜெபித்தான் (சங் 141:2). ஆலயத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஜெபிக்கும்போது சாலொமோன் “வானத்திற்கு நேராய் தன் கைகளை விரித்தான்” (1இராஜா 8:22). என்றா உபவாசத்தின் தேவனுக்குமுன் முழங்காலிட்டு அவரை நோக்கி தன் கைகளை விரித்தான் (எஸ் 9:5). யூதாவின் துன்மார்க்கத்தின்மீது கோபங்கொண்ட தேவன், “நீங்கள் உங்கள் கைகளை விரித்தாலும் என் கண்களை உங்களை விட்டு மறைக்கிறேன்” என்றார் (ஏசா 1:15).

களங்கமில்லாமல் வாழுங்கள்! கடவுள் உங்களைப் பார்க்கின்றார்!

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது, ஜெபத்தில் கரங்களை உயர்த்தும் அல்லது விரிக்கும் இந்தப் பொதுவான பழக்கம் ஆண்களுக்கு மட்டுமே இருந்ததென்று சொல்லமுடியாது. “மிரியாம் தன் கையிலே தம்புரை எடுத்துக்கொண்டாள்; பெண்கள் யாவரும் தம்புருகளோடும் நடனத்தோடும் அவள் பின்னே புறப்பட்டுப்போனார்கள்” (யாத் 15:20). கைகளையே உயர்த்தாமல் இப்படி நடனமாடிச் செல்வது சாத்தியம்தானா? அப்படியே, புதிய தளபதியை மெச்சிக்கொண்டு அரசன் சவுலை வாழ்த்த பெண்கள் “ஆடல் பாடலுடன் புறப்பட்டு, மேளங்களோடும் கீதவாத்தியங்களோடும் மகிழ்ச்சியாய் எதிர்கொண்டு வந்தார்கள்” (1சாமு 18:6). கைகளை தொங்கவிட்டோ, மடித்துக்கொண்டோ இப்படி குதூகல ஆட்டம்போட முடியுமா, கற்பனை செய்து பாருங்கள்! குருத்தோலைகளைக் கைகளில் பிடித்துக் கொண்டு இயேசுவுக்கு ஓசன்னா பாட வந்த பெருங் கூட்டத்தில் பெண்கள் இல்லையோ? (யோவா 12:12,13).

ஆதிவாசிக் கலாச்சாரத்தில், ஆண்கள் வாத்தியங்கள் வாசிக்க, பெண்கள் நடனமாடுவர். பொதுவாக ஆண்களைவிடப் பெண்கள்தான் நேர்த்தியாய் நடனம் ஆடுவாரென்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. நமது மிஷனரி பணித்தளங்களின் ஆராதனைகளில் ஆதிவாசி நடனத்தை ஊக்குவிக்கிறோம். அழகாயிருக்கும்!

புடவை உடுத்தும் கலாச்சாரத்தைச் சேர்ந்தவர்களே, குறிப்பாக முந்தாவணி வைத்துதான் முக்காடு போடவேண்டியதிருக்கும் நிலையில், பெண்கள் துதிக்கும்போது கரங்கள் உயர்த்துவதை எதிர்ப்பார். சல்வார் அல்லது உடுப்புகள் போடுவோரிடையே இப்பிரச்சினை இல்லை. எப்படியென்றாலும் ஆராதிக்கும்போது ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் கண்களை மூடித்தானே இருக்கவேண்டும் - அதிலும் இவ்விதமான இறுக்கமான கலாச்சாரத்திலுள்ளவர்கள்?

ஆராதிக்கும்போது சில பெண்களின் உடற்பாவனை வெளிப்பாடுகள் குறைவாகவேயிருக்கும். அவர்களை கரங்களைத் தூக்கவோ நடனமாடவோ நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ வற்புறுத்தக்கூடாது. துதிக்கும்போது சரளமாகக் கரங்களைத் தூக்கும் பெண்களைக் குற்றஞ்சாட்டக் கூடாது. இது உபதேசத்திற்கடுத்த காரியமே அல்ல. “சகலமும் ஒழுங்கும் கிரமமுமாய்ச் செய்யப்பட்டும்” (1கொரி 14:40)!

(இக் ‘கேள்வி பதில்’ டாக்டர் ஆர்.ஸ்டான்லி அவர்களின் ‘தெளிவான பதில்கள்’ என்ற புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. ஆவிக்ஞரிய வாழ்க்கை, வேதாகமம், நடைமுறை வாழ்க்கை சம்பந்தமான உங்கள் கேள்விகளை ‘கேள்வியும் பதிலும், சத்தியவசனம், த.பெ. 1012 கொழும்பு’ என்ற முகவார்க்கு அனுப்பிவைப்புகள்) □

- ப்ரியாந்தி விஜயநாதன் (ப்ரியா) -

ஒரு விசுவாசியின் உணர்ச்சி ரீதியிலான வாழ்வு

வேதாகம புத்தகமான சங்கீதமானது, ஒரு விசுவாசியின் உணர்ச்சி ரீதியிலான வாழ்வைக் குறித்து எதனைக் கற்பிக்கின்றது? என்பதை இக்கட்டுரையின் ஊடாக பார்க்கப் போகின்றோம்.

சங்கீத புத்தகங்களின் எழுத்தாளர்களுள் தாவீது, சாலொமோன், மோசே மற்றும் கோராகின் புத்திரர்களும் உள்ளடக்கப்படுகிறார்கள். கர்த்தருடன் முகத்துக்கு முகமாய் பேசியவர் மோசே (யாத்.33:11). மறுகையில், கடவுளின் சொந்தமான இருநயத்தை தேடும் மனிதன் (அப்போ 13:22) என தாவீது இனங்காணப்பட்டார். சாலொமோன் போன்று ஞானமுள்ளவர்கள் ஒருவரும் உலகில் இருக்கவில்லை மற்றும் ஒருபோதும் இருக்கவும் போவதில்லை (1இராஜா.3:12).

சங்கீத எழுத்தாளர்களின் இத்தகைய குணாதிசயங்களை மனதில் கொண்டு, ஒரு தனிப்பட்ட விசுவாசியின் உணர்ச்சி ரீதியிலான வாழ்வின் ஒளியில் அவர்களுடைய ஆக்கங்களின் உணர்ச்சி ரீதியிலான உள்ளடக்கத்தை ஆராய்வது எமக்கு பிரயோஜனமாக இருக்கும். இதன் எழுத்தாளர்கள் சங்கீதங்களில் தங்கள் இதயங்களையே கொட்டுகின்றனர் என்பதைக் காண்கிறோம். கோபம், கடுங்கோபம், கண்ணீர்கள், துக்கம், இன்பம், சந்தோஷம், கர்த்தரில் நம்பிக்கை.... பல்வகைப்பட்ட சங்கீதங்களினூடாக சகலவிதமான உணர்ச்சிகளும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

“என் ஆத்துமா மிகவும் வியாகுலப்படுகிறது” என தாவீது எழுதுகிறார்(6:3). “எவ்வளவு காலத்திற்கு?” என யாஹ்வே இனை கேட்டவாறு அழுதுகொண்டு தொடருகிறார். கெத்சமனே தோட்டத்தில் இதேபோன்று இயேசு கிறிஸ்துவும் நடந்துகொண்டார். புலம்பல் சங்கீதங்களின் எழுத்தாளர்கள் கர்த்தரை நேரடியாக அணுகி, தங்கள் விண்ணப்பங்களை முன்வைத்து, இடர்பாடுகளை வெளிப்படுத்தி இறுதியாக அடிப்படை காரணத்தை வழங்குகின்றனர்.

உதாரணமாக, 6வது சங்கீதத்தின் எழுத்தாளரான தாவீது, கர்த்தரை நேரடியாக அணுகுகொள்கிறார்.

உண்மையிலேயே அவர் சங்கீதத்தை “கர்த்தாவே” என ஆரம்பிக்கிறார். தன்னால் ஒன்றுமே செய்வதற்கு இல்லை, கடவுளால் மட்டுமே இடைப்படலாம் என ஏற்றுக்கொள்ளுவதன் மூலம், அவர் பெரிதளவில் தாழ்மை மனப்பான்மையை வெளிக்காட்டுகிறார். தன் இதயத்தைக் கொட்டி, நிலைமைக்கான தனது பிரதிபலிப்பின் விவரங்களை எழுதுகின்றவேளை, தன்னை மிகவும் திறந்து கொள்கிறார்: “முன்கல் நிமித்தம் களைத்துப் போனேன், இரவு முழுதும் ஒப்பாரியினால் எனது கட்டிலில் வெள்ளத்தை ஏற்படுத்துகிறேன், கண்ணீரால் எனது படுக்கையை முழுமையாக நனைக்கிறேன்” (வ.6)

இப்படி அறிக்கையிடுகின்ற கிறிஸ்தவர்களை பலர் உணர்ச்சி ரீதியாக செயற்படுபவர்களெனவும் “அவர்களுக்கு விசுவாசம் இல்லை” எனவும் கேலிசெய்கின்றனர். தாவீதின் பிரதிபலிப்பு நாடக ரீதியிலானது என கூட அவர்கள் நோக்கலாம். ஆனால் சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், அத்தகையோரின் இதயங்கள் பெருமையினால் மரத்துப்போய் உள்ளன. தங்களையே கடவுளிடம் அர்ப்பணிக்கவோ, கர்த்தரின் அன்பு மற்றும் இரக்கத்தைத் தழுவவோ மற்றும் தாழ்மையாக இருக்க முயற்சிக்கவோ இன்னும் அவர்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை.

புலம்பல் வகையிலான சங்கீதங்களின் எழுத்தாளர்கள் வெளியிலே அதனை “அழுது விட்டு”, இப்பொழுது பகுத்தறிவு ரீதியில் சிந்திக்கக்கூடியவாறு, புத்தம் புதிய கண்ணோக்குடன் நிலைமையைப் பார்க்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளனர். அழுவதான செயலானது மனித ஆரோக்கியத்திற்கு நன்மை பயப்பதென உடல் விஞ்ஞானங்கள் கற்பிக்கின்றன. இது, “ஆனால் நான் உங்களை நம்புகிறேன்” (13:5, 31:14) எனக் கர்த்தரில் தன்னுடைய நம்பிக்கையை எழுத்தாளரால் வெளிப்படுத்த சாத்தியமாய் இருக்கின்ற திரும்பும் புள்ளியாகின்றது. 6வது சங்கீதத்தில் இந்த நம்பிக்கையானது சொற்களால் மட்டுமல்லாமல், பெரிதளவிலான விசுவாசத்துடனேயே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. 8-10ம் வசனங்களில் தன்னுடைய நம்பிக்கை மற்றும் தைரியத்

தைக் கர்த்தரில் வைப்பதால் என்ன நடைபெறும் என்பதை அறிக்கை செய்வதன் மூலமே பலமான விசுவாசமிருப்பது எமக்குத் தெரிகிறது.

மனம் புண்பட்டிருப்பதை தன்னுள்ளே ஆழமாக புதைத்து, பிரதிசூலமான உணர்ச்சிகளாக விருத்தி செய்யப்பட்டு ஒருவரைக் கீழ் இழுக்க அனுமதிப்பதற்குப் பதிலாக, எழுத்தாளர் நிலைமையை ஏற்றுக் கொள்கிறார், அதற்கு முகங் கொடுக்கிறார் மற்றும் எங்கே அது திசை திருப்பப்பட வேண்டுமோ அங்கே திசை திருப்புகிறார் - கர்த்தரிடமே! குணமாக்குதலின் செயன்முறையின் முதல்படி இப்பொழுது ஆரம்பமாகின்றது. அதனை மன ஆலோசகரான பரிசுத்தஆவியான வரைத் தவிர யாரால் செய்யமுடியும்? ஸ்தோத்திரத்தைக் கொண்ட ஒரு அறிக்கையையும், “நான் செய்வேன்” என்றது போலான ஒரு தீர்மானத்துடன் புலம்பல் வகையிலான சங்கீதங்கள் முடிவது வழக்கம்.

அடுத்தபடியாக சாபமிடுதல் வகையைச்சேர்ந்த சங்கீதங்களை ஆராய்வோம். 137 சங்கீத எழுத்தாளர் கடவுளிடம் குரல் எழுப்புகிறார்: “கற்பாறையின் மீது சிசுவை மோதுபவர்” (வ.9). எத்தகைய தீவிர கோபம்? புல்லரிக்க வைக்கின்ற ஆவேசம்! இங்கே அநேகள்வு கசப்புணர்வும் மனப்புண்படுதலும் பிரதிப்பலிக்கின்றன. ஆயினும் தன் கையில் ஏந்துவதற்குப் பதிலாக ஆவேசமும், நியாயத்தீர்ப்பு வழங்குவதற்கான அழைப்பும் இங்கே கடவுளிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. ரோமர் 12:10 இல் பவுலினாலும் இத்தகைய சிந்தனை எதிரொலிக்கப்படுகிறது: “பழிக்குப் பழி வாங்கவேண்டாம், ஆனால் கடவுளின் பெருங்கோபத்துக்கு இடங்கொடுக்கவும்.” இந்த கட்டளைக்கு முன்பாக இன்னொரு கட்டளையை எழுதுகிறார்: “எல்லோருடனும் சமாதானமாக வாழவும்” என்கிறார். ஆனால் இது, “உங்களில் தங்கும் வரைக்கும்” என்ற ஒரு நிபந்தனையுடன் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இதற்கு கீழ்படிய, நாங்கள் முழுநேர்மையுடன் நம் உணர்ச்சிகளை ஆரோக்கியமான வகையில் வெளிப்படுத்துவது அவசியம். இதைத்

உணர்ச்சிகளுடன் கூடவே எங்களை கடவுள் படைத்துள்ளார். எங்கள் உணர்ச்சிகளை சரிவரக் கையாளுமாறும் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட வேண்டிய மகிமைகொண்ட இறை சிம்மாசனத்திற்கு அவற்றைக்கொண்டு செல்லுமாறும் சங்கீதப் புத்தகம் கற்பிக்கிறது!

தான் 137வது சங்கீத எழுத்தாளர் செய்கிறார்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்வை அவதானிக்கும் பொழுது, அவரும் இதைத் தான் செய்வதை நாங்கள் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. விசுவாசிகளான நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுமாறு அழைக்கப்படுகிறோம் என நான் நம்புகிறேன். “உள்ளே திருப்பப்படுகிற கோபமே மனச்சோர்வு (depression)” என உளவியல் கற்பிக்கிறது. தியோடிசி என்பது மனித வேதனையின் ஒளிபில் கடவுளின் நீதியைக் குறிக்கின்ற பதமாகும். இயேசுவைப் பின்பற்றுவவர்களாக நாங்கள் முகங்கொடுக்கவேண்டிய பிரச்சினைகள் மற்றும் வேதனைகளை ஒரு விசுவாசம் ஊக்குவிக்கின்றது ஆயின், தியோடிசி என்ற தத்துவத்தை அது அடக்குகிறது. பொம்மைகளாக அல்லாமல், கடவுளுடனும் எங்கள் சக விசுவாசிகள் உடனும் நாங்கள் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும். வெளிச்சத்தில் நடப்பதன் அர்த்தம் நாங்கள் உண்மை உள்ளவராக வெளிப்படையாக விளங்குவதே. உணர்ச்சிகளுடன் கூடவே எங்களை கடவுள் படைத்துள்ளார். கர்த்தரான இயேசு தன் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு தயங்கவில்லை. எங்கள் உணர்ச்சிகளைக் கையாளுமாறும் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட வேண்டிய மகிமை கொண்ட இறை சிம்மாசனத்திற்கு அவற்றைக்கொண்டு செல்லுமாறும் சங்கீதப் புத்தகம் கற்பிக்கிறது!

சங்கீத எழுத்தாளர்களைப் போன்று, இன்னும் அதிகப்படியாக இயேசுவைப் போன்று, ஆவியிலும் உண்மையிலும் நாம் ஆராதிப்போமாக! □

இதோ! உங்களுக்கு ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம்

உங்களிடம் மொழிபெயர்க்கும் திறமை இருக்கின்றதா? உங்கள் திறமைகளையும் தாலந்துகளையும் தேவனுடைய சேவையில் பயன்படுத்துங்கள்.

ஆங்கில மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு, மொழிபெயர்க்கும் எமது பணியில் பகுதி நேர ஊழியர்களாய் எம்மோடு இணைந்திடுங்கள்.

Colombo Theological Seminary

மேலதக விபரங்களுக்கு :

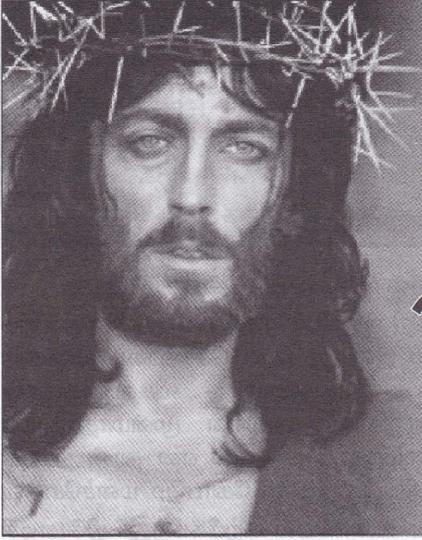
கொழும்பு இறையியற் கல்லூரி வெளியீட்டாளர்கள்

கி : 189 துடுகெமுனு மாவத்தை

கொஹுவளை

☎ : 011 - 4954049 அல்லது 071 - 3174475

மின்னஞ்சல் : publishing@cts.lk

- டாக்டர் வாரன் W. வியர்ஸ்பி -

நசரேயனாகிய இயேசு

இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு வேதாகமத்தில் எத்தனை நாமங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன என்று நான் எண்ணிப் பார்த்தது இல்லை. ஆனால் என் நண்பர் ஒருவர் இயேசுவுக்கு வேதாகமத்தில் 700க்கு மேற்பட்ட நாமங்களும், பட்டங்களும் உள்ளன என்று கூறுகிறார். இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆளத்ததுவமும் ஊழியமும் அவ்வளவு பெரியது! எனவே அவரைப்பற்றி விளக்கிக் கூறும்போது நூற்றுக்கணக்கான நாமங்கள் அவருக்குச் சூட்டப்படுகின்றன.

நாம் ஏன் இந்த நாமங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்? காரணம் : அவருடைய ஒவ்வொரு நாமமும் ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதத்தை எடுத்துரைக்கின்றது. இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொண்டோமானால், நாம் அவரைப் பற்றி ஆழமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவோம். அவரைப்பற்றி நன்கு தெரிந்து கொண்டோமானால், அவர் நமக்குச் செய்துள்ளவை எவை என்றும் அவரால் நமக்கு என்னென்ன செய்ய முடியும் என்றும் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளுவோம்.

செய்து கொண்டிருந்தார். இயேசு நசரேத்திலிருந்து வந்தபடியால் அவருக்கு “நசரேயனாகிய இயேசு” என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டது. மத்தேயு இதைத் தீர்க்கதரிசிகள் கூறிய உரையின் நிறைவேறுதல் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மத்தேயு 2:23 இதில் கவனிக்கத்தக்க ஒரு விஷயம் என்னவென்றால் பழைய ஏற்பாட்டில் எந்த இடத்திலும் ஒரு தடவைகூட “நசரேத்து” என்னும் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் பல தடவைகள் “நசரேத்து” என்னும் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர் நசரேயன் என்று அழைக்கப்படுவார் என்றும் பழைய ஏற்பாட்டில் எங்கும் எழுதப்படவில்லை. நாம் செய்யவேண்டிய இரு காரியங்கள் : முதலாவது, நாம் “நசரேயன்” என்ற பெயரின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக, நசரேயன் என்னும் இந்தப் பெயர் நம் வாழ்வில் என்ன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்று காணவேண்டும்.

நசரேயன் என்ற பெயரின் பொருள்.

‘நசரேயனாகிய இயேசு’

“யோசேப்பு .... நசரேத்து என்னும் ஊரிலே வந்து வாசம் பண்ணினான். நசரேயன் என்பதுபொருள் என்று தீர்க்கதரிசிகளால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது” (மத்தேயு 2:23). இயேசு இந்த உலகில் வாழ்ந்தபோது அவர் அதிகமாக அறியப்பட்ட பெயர், நசரேயனாகிய இயேசு என்பதே. நசரேயன் இயேசு என்றும் கூறுவதுண்டு.

யூதேயாவிலுள்ள பெத்லேகேமில் இயேசு பிறந்தார். ஆனால் மக்கள் அவரை பெத்லேகேமோடு தொடர்புபடுத்திப் பேசவில்லை. அவரைக் கலிலேயாவிலுள்ள நசரேத்தோடு தொடர்புபடுத்திப் பேசினார்கள். அவர் தமது ஆரம்ப வருஷங்களைப் பெரும்பாலும் நசரேத்தில் தான் கழித்தார். இயேசு தமது 30 வயதில் ஊழியத்தை ஆரம்பித்தபோது அவர் நசரேத்தைவிட்டு வெளியேறினார். இயேசு தமது ஊழியக்காலத்தில் இஸ்ரவேல் நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு யாத்திரை

முதலாலாவதாக நசரேயன் என்னும் பெயரின் பொருள் என்ன? என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்போம். நாம் இந்த நசரேயன் என்னும் இயேசுவின் பெயரையும் பழைய ஏற்பாட்டில் எண்ணாகமம் ஆறாம் அதிகாரத்தில் கூறப்படும் நசரேய விரதம் என்பதையும் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்டிருக்கும் நசரேயன் என்பது தனியாக வேறுபிரிக்கப்பட்டவன் என்று பொருள்படும். ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டவர்தான். கடவுளுக்கென்று பிரிக்கப்பட்டவர். அவர் பரிசுத்தமானவர், எந்த தீமையும் அற்றவர், பாவமில்லாதவர். (எபி 7:26)

ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்ட நசரேயன் அல்ல. அந்த நசரேயர்கள் இறந்தவர்களின் சரீரங்களை தொடக்கூடாது. ஆனால் இயேசு மரித்தவர்களைத் தொடார். நசரேயர்கள் திராட்சை ரசம், திராட்சை செடியிலிருந்து கிடைக்கும் எதையும் சாப்பிடக்கூடாது. ஆனால் இயேசு திராட்சை

ரசத்தைக் குடித்தார். கனிகளை சாப்பிட்டார். யோவான் ஸ்நானகன் நசரேயவிரதம் இருந்தார். இவரோ விருந்து களில் பங்கேற்றார். வீடுகளில் மக்களுடன் உணவு அருந்தினார். திருமண விருந்தில் கலந்துகொண்டார். இயேசு மக்களின் சமுதாய வாழ்வைவிட்டு ஒதுங்கி விலகி இருக்கவில்லை. அவர்களோடு கலந்து பழகி உண்டு குடித்து வாழ்ந்தார். எனவே இந்த நசரேயன் என்ற பெயர் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள நசரேய விரதத்துடன் தொடர்புடையது அல்ல. ஆனால் அதே வேளையில் இயேசு நசரேயர்களைப்போல ஆண்டவ ருக்காகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்.

அப்படியானால் நசரேயன் என்ற பெயர் எப்படி வந்தது? எதிலிருந்து வந்தது?

இயேசுவின் காலத்தில் நசரேத்து என்னவாயி ருந்தது என்பதை நினைவுகூர வேண்டும். பிலிப்பு மனந் திரும்பியவனாக தன் நண்பனாகிய நாத்தான்வேலை “இயேசுவை சந்திக்க செல்வோம் வா” என்று அழைத்த போது நாத்தான்வேல் கூறியது என்ன? “நசரேத்திலி ருந்து யாதொரு நன்மையும் உண்டாகக்கூடுமா?” இதிலிருந்து அக்காலத்தில் நசரேத்து ஒதுக்கப்பட வெறுக்கப்பட்ட மோசமான ஊர் என்று கருதப்பட்டது என அறிகிறோம். நசரேத்தில் கலப்பின மக்களும் யூதரும் புறஜாதியாரும் கலந்து வாழ்ந்தார்கள். அங்கு உள்ள மக்கள் ஒரு கடினமான மொழியைப் பேசி வந்தார்கள். அக்காலத்திலுள்ள பல கலக்காரர்கள் நசரேத்தில்தான் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும், அவர் வெறுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டு இருந்ததாலும், துக்கங்கள் நிறைந்தவராய் இருந்ததாலும், பாடுகள் அனுபவித்தவராய் இருந்ததாலும் நசரேயன் என்று இப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். (ஏசா 53:3) பழைய ஏற்பாட்டில் ஏசாயா, எரேமியா உட்பட பல தீர்க்கதரிசிகளும், சங்கீதக்காரர்களும் கிறிஸ்து வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டவர் என்றே கூறி வந்தார்கள்.

நசரேயன் என்ற பெயரை நம் வாழ்க்கையுடன் பொருத்திப் பார்ப்போம். இயேசு கிறிஸ்து நசரேயன் என்று அழைக்கப்பட்டது உங்களுக்கும் எனக்கும் இன்று நம்முடைய வாழ்க்கையில் எதைக் காட்டுகிறது?

1. தேவனுடைய கிருபை

இப்பெயர் தேவனுடைய கிருபையை எனக்குக் காட்டுகிறது. தேவகுமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து உலக வரலாற்றில் இடம்பெற்றபோது அவர் தம்முடைய பெயரை சமயங்களின் நகரமான எருசலேமோடு இணைத்துப் பேசவில்லை. சட்டங்களின் மையமான ரோமாபுரியையும் குறிப்பிடவில்லை. தத்துவமேதைகள் நிறைந்த அத்தேனே பட்டணத்தை சொல்லவில்லை. பின் அவர் எங்கே சென்றார்? அவர் நசரேத்துக்குச் சென்றார். வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களுடன் இயேசு தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். ஏழைகளாகவும், தேவை மிகுந்தவர்களாகவும் இருந்த சாதாரண மக்களோடு

தம்மை இணைத்துக் கொண்டார். இருந்தபோதிலும் இயேசு நசரேத்து என்னும் பெயரை எடுத்துக்கொண்டு அதை மகிமைப்படுத்தினார்.

நசரேயனாகிய இயேசு என்று அழைக்கப்படு வதைத் தெரிந்துகொண்டார். உங்கள் பெயர் இயேசு வோடு இணைத்துக் கூறப்படுவதைக்குறித்து மகிழ்ச்சி கொள்ளுவீர்களா? மக்களால் வெறுக்கப்பட்ட இடம், பெயர் இயேசு கிறிஸ்துவால் மகிமைப்படுத்தப்பட்டது. ஏனெனில் அவர் தம்முடைய பெயரை நசரேத்துடன் இணைத்துக்கொண்டார்.

ஆனால் மிக துக்ககரமான காரியம், இந்த நசரேத்திலுள்ள மக்களும் கூட இயேசுவை வெறுத்து ஒதுக்கினார்கள். அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தீர்க்கதரிசி ஒருவன் தன் ஊரிலும் தன் வீட்டிலுமேயன்றி வேறெங்கும் கனவீனமடையான் (மத்.13:57) இயேசுவை பொறுத்தவரையில் இது உண்மையாயிற்று. நசரேத்து என்ற பெயர் இயேசுவின் சிலுவையின் மேலும் உயர்த தப்பட்டது. பிலாத்து இயேசுவின் சிலுவைக்கு மட்டும் பெயர்ப் பலகையை எழுதி சிலுவையின்மேல் தொங்க விட்டான். அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது என்ன? “நசரேய னாகிய இயேசு: யூதருடைய இராஜா” (யோவா.19:19). இவ்வளவு ஈனமாகக் கருதப்பட்ட நசரேத்து என்னும் பெயர் இயேசுவின் சிலுவையின் உச்சியில் இடம்பெற் றதை நம்முடிகின்றதா? ஆச்சரியமாக இல்லையா?

இயேசு உயிர்த்தெழுந்தபின் கல்லறையருகே இயேசுவின் சரீரத்தைத் தேடி வந்தவர்களிடம் அங்கே நின்ற தேவதூதர்கள் கூறியதென்ன? (மாற்கு 16:16) தேவ தூதர்களும் நசரேத்து என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்களே! பரலோகத்திலிருந்து ஆண்டவராகிய இயேசு சவுலிடம் பேசும்போதும் நசரேத்து என்னும் பெயரை உபயோகப்படுத்தினார். “ஆண்டவரே நீர் யார்?” என சவுல் கேட்டபோது இயேசு “நீ துன்பப் படுத்துகிற நசரேயனாகிய இயேசு நானே” என்றார் (அப் 22:8). நசரேத்து என வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட பெயர் பரலோகம்வரை சென்றுவிட்டது. அங்கிருந்து பூமியில் வந்து எதிரொலிக்கிறது! இருந்தபோதிலும் நசரேத்து மக்கள் இயேசுவைப் புறக்கணித்தனர்.

நீங்கள் எங்கு வசித்தாலும் சரி, உங்களிடம் எவ்வளவு ஆஸ்தியும் பொக்கிஷமும் இருந்தாலும் சரி, மற்ற மக்கள் மத்தியில் நீங்கள் எவ்வளவு புகழ்பெற்ற முக்கியமான நபராயிருந்தாலும் சரி நீங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு இயேசு வருகிறார். அவர் நெருக்கப்பட்ட வர்கள், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், ஏழைகள், வறியவர்கள், தேவையுள்ளவர்கள் ஆகியோரை தேடி அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய நாடி வருகிறார். இயேசு தமது ஊழியக் காலத்தில் ஆயக்காரர் பாவிகளோடு தம்மை இணைத் துக்கொண்டார். அவர்களது வீடுகளுக்குச் சென்றார். அவர்களோடு போஜனம் சாப்பிட்டார். குஷ்டரோகிகள், குருடர்கள், பிசாசு பிடித்தவர்கள், சப்பாணிகள் போன் றோரையும் வியாதியஸ்தரையும் தொட்டுக் குணமாக்கி னார். விடுதலையளித்தார். சமுதாயத்தால் புறக்கணிக் கப்பட்ட அனைவருக்கும் நேசர் இயேசு. அந்த இயேசு அதே அன்புடனும் இரக்கத்துடனும் வல்லமையுடனும்

கரிசனையுடனும் நம் அருகில் கடந்துபோகிறார்.

நாம் அவரிடத்தில் கையை ஏந்தி “ஆண்டவராகிய இயேசுவே என்னை இரட்சியும், ஆண்டவராகிய இயேசுவே எனக்கு உதவிசெய்யும். இன்று எனது தேவை... இது” என்று வேண்டினால் போதும். அவர் நம்மீது அன்புகூர்ந்து பரிவுகொண்டு நம் வேண்டுகோளைக் கேட்டு நமக்கு அருள் செய்வார். கண்ணீரைத் துடைப்பார். கவலைகளைப் போக்குவார். வியாதியைக் குணமாக்குவார். பாவங்களை மன்னிப்பார், சந்தோஷமும் சமாதானமும் தருவார்.

2. கர்த்தருடைய வார்த்தை

நசரேயன் என்ற பெயர் தேவ கிருபையை மட்டுமல்ல. தேவனுடைய வார்த்தையையும் நினைவூட்டுகிறது. ஆண்டவராகிய இயேசு நாசரேத்தில் ஏன் வாழ்ந்தார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஏனெனில் தேவ வார்த்தை அங்கு அவரை வாழச் சொன்னது. “தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது” என்று 12 இடங்களில் மத்தேயு தன்னுடைய நற்செய்தி நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

இயேசு பெதலகேமில் ஏன் பிறந்தார்? இயேசு பெதலகேமில் பிறப்பார் என்று தீர்க்கதரிசி கூறியிருந்தார். அங்கு 2 வயதுக்குட்பட்ட ஆண் குழந்தைகள் யாவும் ஏன் கொல்லப்பட்டனர்? இப்படி நடக்கும் என்று தீர்க்கதரிசி கூறியிருந்தார். இயேசு ஏன் நாசரேத்துக்குச் சென்றார் என்று தெரியுமா? “நசரேயன்” என்று அவர் அழைக்கப்படுவார் என தீர்க்கதரிசி கூறியிருந்தனர். “வெறுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டவராயிருப்பார்” இப்படி இயேசு என்னவெல்லாம் செய்தாரோ அவையெல்லாம் தீர்க்கதரிசிகளால் உரைக்கப்பட்டதன் நிறைவேறுதலாகவே இருந்தன. இந்த உண்மை நம்மை உற்சாகப்படுத்துகின்றது. நீங்களும் நானும் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிவோமானால் இயேசு வாழ்ந்தது போல நாமும் வாழக்கூடும் அல்லவா.

நாம் எங்கே வேலை செய்யவேண்டுமோ, அங்கே வேலை செய்யவேண்டும். தேவன் நம்மை அப்படிச் செய்யச் சொல்லுகிறார். நாம் என்ன செய்கிறோமோ அதைச் செய்யவேண்டும். ஏனெனில் தேவன் அதைச் செய்யச் சொல்லுகிறார்.

நசரேயன் என்ற நாமம் தேவ கிருபையை பெரிதாக்குகிறது. மேலும் அது தேவ வார்த்தையையும் பெரிதாக்குகிறது. வேதாகமமும் கர்த்தருடைய வார்த்தையும் சொல்லுகின்றபடி வாழ்வுகள். கர்த்தருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிபவர்கள்.

3. கிறிஸ்துவின் பாடுகள்

நசரேயன் என்ற பெயரிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ளும் மூன்றாவது பாடம் ஒன்று உண்டு. நாம் கிறிஸ்துவின் பாடுகளோடு நம்மை இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இயேசு வெறுத்து, ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு இடத்திற்கு வந்தார். அவர் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட

சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவுக்குப் பின்செல்ல நாம் வெட்கப்படவேண்டியதில்லை!

டார். அந்த நிர்ப்பந்த நிலையில் நாமும் பங்கேற்க வேண்டும். எபிரேயர் 13:13 இவ்வாறு கூறுகிறது. “நாம் அவருடைய நிந்தையைச் சுமந்து, பாளையத்துக்குப் புறம்பே அவரிடத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போகக்கடவோம்” ஆண்டவருடைய பாடுகளில் பங்கேற்கப் பயப்பட வேண்டாம். அவரோடு நாமும் இணைந்து இருப்பதற்கு வெட்கப்படவில்லை. அப்.24:5 இல் “இந்த மனுஷன்.. நசரேயருடைய மதபேதத்துக்கு முதலாளி...” என்று அவருடைய விரோதிகள் கூறினார்கள். “நசரேயர்” என்பது ஒரு மக்களினத்தின் பட்டப்பெயர். இந்தக் கிறிஸ்தவர்களை அவர்கள் மிகவும் கேவலமாகப் பார்த்தார்கள். “நசரேயனாகிய இயேசுவுடன் இருக்கிற இந்த ஜனங்கள் யார்?” என்று கேட்டார்கள்.

நீங்களோ, கிறிஸ்து இயேசுவைக்குறித்து ஒரு போதும் வெட்கப்படாதேயுங்கள் (ரோமர் 1:10).

நாம் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவைப் பின்செல்ல வெட்கப்படவேண்டியதில்லை. நாம் இயேசுவோடு இணைந்து இருப்பதற்கு பெருமைப்பட வேண்டும். அவரே நசரேயனாகிய இயேசு. நாசரேத்திலிருந்து வந்த இயேசு. தேவனுடைய கிருபை, கர்த்தருடைய வார்த்தை, கிறிஸ்துவின் பாடுகள் இவையனைத்தும் இந்த அற்புத நாமத்தில் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன.

நசரேயனாகிய இயேசுவுக்குள் தேவனுடைய கிருபையைக் கொண்டு வாழ்வோமாக. கர்த்தருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவோமாக. நம் வாழ்வில் நாம் செய்கிற ஒவ்வொரு காரியத்திலும் கிறிஸ்துவைக் குறித்து வெட்கப்படாதிருப்போமாக.

நாத்தான்வேல் இவ்வாறு கேட்டான். “நாசரேத்திலிருந்து யாதொரு நன்மை உண்டாகக்கூடுமா?” (யோவான் 1:46) ஆம் நன்மையான ஒன்று நாசரேத்திலிருந்து வந்தது. அதுதான் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து. தேவனுடைய ஒரேபேறான பரிசுத்த குமாரன். அவர் நாசரேத்திலிருந்து வெளியேறி ஏழை மக்களுக்கும் தேவையில் இருந்தவர்களுக்கும் உதவிசெய்து கொண்டே ஊர்ஊராகச் சென்றார். எங்கெங்கே யார் காயப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்களோ, அங்கெல்லாம் இயேசு சென்று குணமளித்தார். எங்கே பாவம் இருந்ததோ, அதை மன்னிக்க இயேசு சென்றார்.

நீங்கள் இருதயத்தைத் திறந்து இயேசுவை சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டால், தேவனுடைய கிருபையால் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். பின்னர் நீங்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கலாம். பின்னர் இயேசுவின் பாடுகளில் பங்கேற்கலாம்.

“நான் அவரையும்... அவருடைய பாடுகளின் ஐக்கியத்தையும் அறிகிறதற்கும்(பிலி 3:10) அவருடைய நிந்தையை சுமந்து, இயேசு கிறிஸ்துவை குறித்து வெட்கப்படாமல் அவரை மகிமைப்படுத்தும்படியாக வாழவேண்டும். “நசரேயனாகிய இயேசு போகிறார்” (லூக்.18:37). அவரை இப்போதாவது விசுவாசிப்பாயா? □

நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள்.

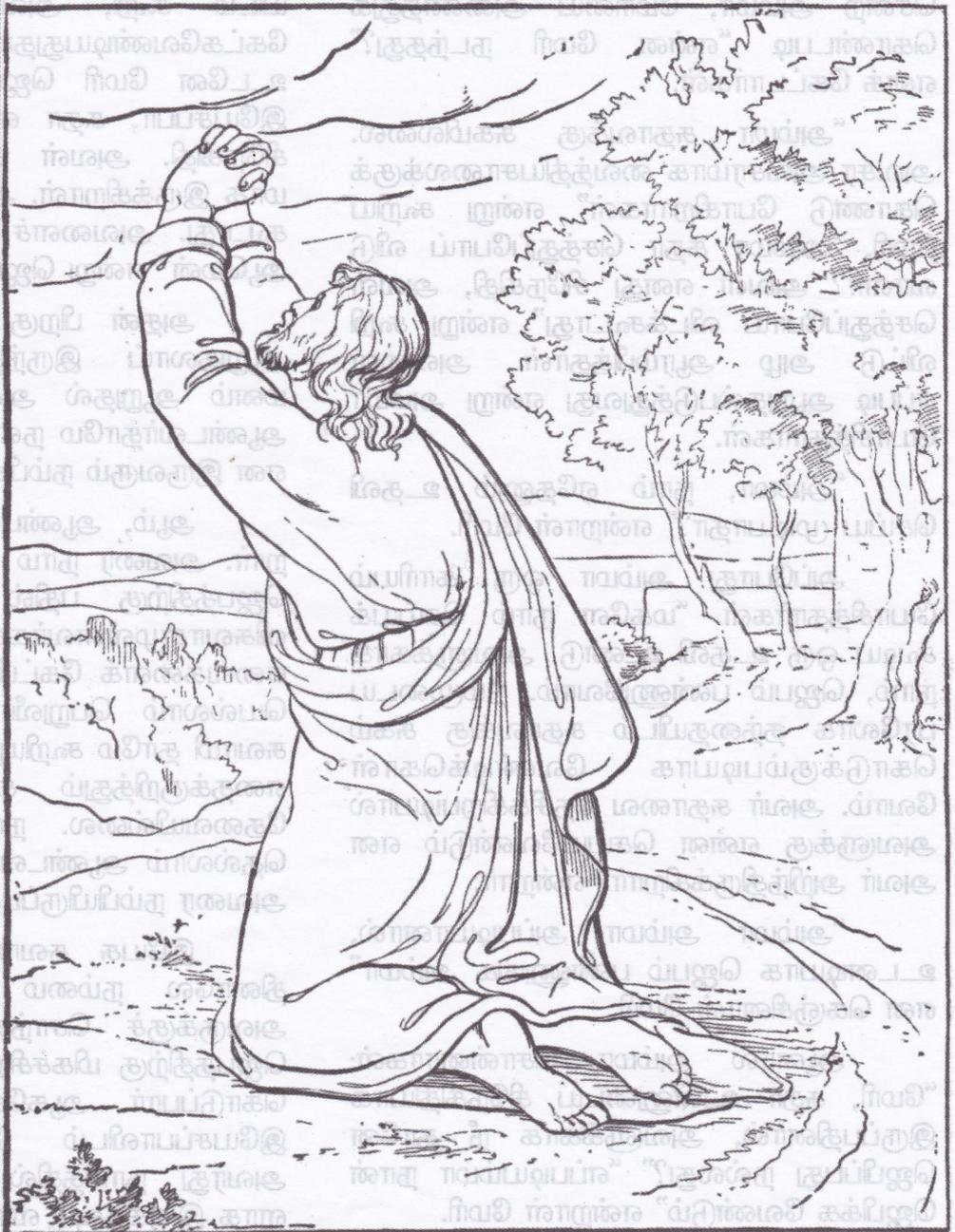
அன்பு சிறார்களே,

இப்படத்தை அழகிய வர்ணத்தால் நிறந்தீட்டி மகிழ்வதோடு நின்றுவிடாமல், 'ஜெபப்பேஸ்' என்ற தலைப்பில் உங்கள் கவிதை, கதை, துணுக்குகளை எமக்கு எழுதி அனுப்பிவையுங்கள்.

18வயதிற்குட்பட்ட சிறார்களின் தரமிக்க தகுதியான அழகிய ஆக்கங்களுக்கு பரிசு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

உங்கள் அழகிய ஆக்கங்களை 2010 செப்டெம்பர் 31ம் திகதிக்குமுன் அனுப்பிவைக்க வேண்டிய முகவரி:

சீஸூவர் சோலை
P.O.Box 1012
Colombo.

ஜெபமே ஜெயம்

‘நீங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் ஜெபத்திலே
எவைகளைக் கேட்பீர்களோ

அவைகளையெல்லாம் பெறுவீர்கள்’ (மத்தேயு 21:22)

“அம்மா அம்மா” என அழைத்தபடி
மேரி வீட்டுக்குள் ஓடிவந்தாள். விரைந்து
சென்ற அம்மா, மேரியை அணைத்துக்
கொண்டபடி “என்ன மேரி நடந்தது?”
எனக் கேட்டார்கள்.

“அம்மா சுதாவுக்கு சுகமில்லை.
அவசர அவசரமாக வைத்தியசாலைக்குக்
கொண்டு போகிறார்கள்” என்று கூறிய
மேரி, “அம்மா சுதா செத்துப்போய் விடு
வாளா? அவள் எனது சிநேகிதி, அவள்
செத்துப்போய் விடக்கூடாது” என்று கூறி
விட்டு அழ ஆரம்பித்தாள். அவளை
எப்படி ஆறுதல்படுத்துவது என்று அம்மா
யோசித்தார்கள்.

“அம்மா, நாம் ஏதேனும் உதவி
செய்ய முடியாதா?” என்றாள் மேரி.

அப்போது அம்மா ஒரு காரியம்
யோசித்தார்கள். “மகளே நாம் செய்யக்
கூடிய ஒரு உதவி உண்டு. அவளுக்காக
நாம், ஜெபம் பண்ணுவோம். நம்முடைய
பரலோக தந்தையிடம் சுதாவுக்கு சுகம்
கொடுக்கும்படியாக வேண்டிக்கொள்
வோம். அவர் சுதாவை நேசிக்கிறபடியால்
அவளுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என
அவர் அறிந்திருக்கிறார்” என்றார்.

“அம்மா அம்மா அப்படியானால்,
உடனடியாக ஜெபம் பண்ணுங்க அம்மா”
என கெஞ்சினாள் மேரி.

ஆனால் அம்மா சொன்னார்கள்:
“மேரி, சுதா உன்னுடைய சிநேகிதியாக
இருப்பதினால், அவளுக்காக நீ தானே
ஜெபிப்பது நல்லது?” “எப்படியம்மா நான்
ஜெபிக்க வேண்டும்” என்றாள் மேரி.

“என்னிடம் நீ எப்படி விஷயத்தைக்
கூறினாயோ, அதேபோல இயேசு சுவாமி
யிடம் கூறி, அவருடைய உதவியை
கேட்கவேண்டியதுதான்!” என்றார் அம்மா.
உடனே மேரி ஜெபித்தாள், “அன்புள்ள
இயேசுப்பா, சுதா என்னுடைய அன்பான
சிநேகிதி. அவள் கடுமையான சுகயீன
மாக இருக்கிறாள். அவள் செத்துப்போகக்
கூடாது. அவளைச் சுகப்படுத்தும் ஐயா.
ஆமென்” என்று ஜெபித்தாள்.

அதன் பிறகு மேரிக்கு கொஞ்சம்
ஆறுதலாய் இருந்தது. அம்மாவுக்கும்
மனம் ஆறுதல் அடைந்தது. சுதாவுக்கு
ஆண்டவர்தாமே நல்ல காரியம் செய்வார்
என இருவரும் நம்பினார்கள்.

ஆம், ஆண்டவர் எம்மை நேசிக்கி
றார். அவரை நாம் நம்பினால் அவர் எம்
ஜெபத்திற்கு பதில் தருவார். “நீங்கள்
விசுவாசமுள்ளவர்களாய் ஜெபத்திலே
எவைகளைக் கேட்பீர்களோ அவைகளை
யெல்லாம் பெறுவீர்கள்” என்று இயேசு
சுவாமி தாமே கூறியுள்ளார். ஆகவே நாம்
எதைக்குறித்தும் கவலைப்பட்டு அழத்
தேவையில்லை. நாம் செய்யவேண்டிய
தெல்லாம் ஆண்டவரிடம் ஜெபம் பண்ணி
அவரை நம்பியிருப்பதுதான்.

இயேசு சுவாமி எமக்காக மரித்த
தினாலே நம்மை நேசிக்கிறார். நாம்
அவருக்குச் சொந்தமாகும்போது எமது
ஜெபத்திற்கு மிகச்சிறந்த வகையில் பதில்
கொடுப்பார். ஆகவே ஒவ்வொருநாளும்
இயேசுப்பாவிடம் பேசவும் எப்போதும்
அவரது நாமத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்க
ளாக இருக்கவும் வாஞ்சிப்பீர்களா? □

ஏதேன் நிபந்தனைகள் :

☞ ஏதேனில் வெளிவரும் விளம்பரங்களில், “உங்களுக்கு பொருத்தமானது என நீங்கள் நினைக்கும் விளம்பரத்திற்கான தகவல்கள்” தேவைப்படின், “உங்கள் பெயர் முகவரி, தொலைபேசி போன்ற விபரங்களை விளம்பர இலக்கத்துடன்” தெளிவாக குறிப்பிட்டு அதற்கான முத்திரை உடன் எமக்கு அனுப்பிவைக்கலாம். வெளிநாட்டு விண்ணப்பங்களுக்கு உரிய தபால் செலவை அவர்களே பொறுப்பேற்கவேண்டும்.

☞ நாம் உங்கள் விபரங்களை, விளம்பரம் கொடுத்தவருக்கு அனுப்பிவைப்போம். அவர்கள் விரும்பினால் மட்டுமே தொடர்பு கொள்வார்கள்.

☞ இப் பகுதியில் வெளியாகும் நபர்களைப் பற்றியோ அல்லது கொடுக்கப்படும் விபரங்களின் உண்மைத்தன்மை குறித்தோ சத்தியவசனம் உறுதிப்படுத்தவோ பொறுப்பேற்கவோ மாட்டாது.

☞ உங்கள் பிள்ளைகளின், உறவினர்களின் விபரங்கள் இப்பகுதியில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமானால், அதற்கான விண்ணப்பப் படிவங்களை எமக்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளவும்.

☞ உங்கள் விபரங்கள் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் தரப்படாவிடில் விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்படும். சொத்து, சீதனம், குலம் பற்றிய விபரங்கள் அதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

☞ உங்கள் விபரங்களை சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்க விரும்பினால், உரிய விண்ணப்பப்படிவத்தினை நிரப்பி, ஒக்டோபர் மாதம் 31 ம் திகதிக்கு முன் எமக்கு வந்து கிடைக்கும்படி அனுப்பிவைக்கவும். தாமதமாக கிடைக்கும் விபரங்கள் அடுத்த சஞ்சிகையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்.

☞ இச்சேவைக்கு எவ்வித கட்டணமும் அறவிடப்பட மாட்டாது. இது சேவை நோக்கத்துடன், உங்கள் நன்மைக்காகவே செய்யப்படுகிறது.

☞ இதன் மூலம் பிரச்சனைகள் ஏதும் எழுமாயின் அதற்கு சத்தியவசன ஊழியர்களோ சத்தியவசன ஊழியமோ எந்தவிதத்திலும் பொறுப்பேற்க மாட்டாது.

சகல விபரங்களுக்கும் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி:

“ஏதேன்”

த.பெ.1012, கொழும்பு, இலங்கை.

மணமகள் விபரம்

(2010/E.M/3061) வயது 34, உயரம் 5'7". R.C திருச்சபை. க.பொ.த(சா/த) Diploma of Catering & Hotel Manegement கற்று Senior Chef ஆக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கண்டி).

(2010/E.M/3062) வயது 31, உயரம் 5'4". A.O.G சபை. கபொ.த(உ/த) கற்று ஊடகத்துறை பயிற்றுவிப்பாளராக கொழும்பில் பணிபுரியும் மலையகத்தைச் சேர்ந்த மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கிருளப்பனை).

(2010/E.M/3063) வயது 28, உயரம் 5'8". க.பொ.த(உ/த), Diploma in Marketing கற்று தற்போது Marketing Executive ஆக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கிருளப்பனை).

(2010/E.M/3064) வயது 27, உயரம் 5'7". B.Sc முதல்தரத்தில் சித்திபெற்று தற்போது கிறிஸ்தவ ஊழியமொன்றில் ஈடுபட்டுள்ள மும்மொழிகளும் தெரிந்த மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (திருகோணமலை).

(2010/E.M/3065) வயது 40, உயரம் 5'10". A.O.G சபை. நல்லொழுக்கமுள்ள, குடிப்பழக்கமற்ற Computer Software Instructor ஆக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு, உயரம் 5'2" 35 வயதிற்குட்பட்ட அழகிய Diploma வரை கற்ற மணமகளை பெற்றோர் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 5)

(2010/E.M/3066) வயது 30, உயரம் 5'7". C.P.M சபை. க.பொ.த(உ/த), Dubai Hotel ஒன்றில் Cheft ஆக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (டிக்கோயா).

(2010/E.M/3067) வயது 37, உயரம் 5'3". Gospel Terbanacle திருச்சபை. க.பொ.த(சா/த) கற்று Health Care Coordinator ஆக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு மறுபடி பிறந்த நல்ல மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு).

(2010/E.M/3068) வயது 33, உயரம் 5'7". கல்வாரி திருச்சபை. B.Com, National Diploma in Teaching English கற்று தற்போது LLB (University of London) பாடநெறியை கற்றபடி கொழும்பு தேசிய பாடசாலை ஒன்றில் ஆசிரியராக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (ஹங்வேல).

மணமகள் வீபரம்

(2010/E.F/2161) வயது 28, உயரம் 5'2". மெதடிஸ்த திருச்சபை. க.பொ.த (உ/த) விஞ்ஞான பிரிவில் கற்று ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சி, கணினியில் டிப்ளோமா சான்றிதல் பெற்று, தற்போது அரச திணைக்களம் ஒன்றில் முகாமத்துவ உதவியாளராக பணிபுரியும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (மன்னார்).

(2010/E.F/2162) வயது 31, உயரம் 5'2" R.C திருச்சபை. க.பொ.த.(உ/த) கற்று National Diploma In Business Studies, Diploma in Computer Studies, தையல், கேக் என்பன செய்வதில் திறமையுள்ள Accounts clerk ஆக பணிபுரியும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கண்டி).

(2010/F.F/2163) வயது 26, உயரம் 5'2". R.C திருச்சபை. க.பொ.த(உ/த) கற்று Beauty Center உரிமையாளராக பணிபுரியும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (பலாங்கொடை).

(2010/E.F/2164) வயது 32, உயரம் 5' க.பொ.த(சா/த) கற்று, ஓய்வுநாள் பாடசாலை ஆசிரியையாகவும், தற்பொழுது முன்பள்ளி ஆசிரியையாகவும் பணிபுரியும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வத்தளை).

(2010/E.F/2165) வயது 39, உயரம் 5'4". A.O.G சபை. க.பொ.த(சா/த) கற்று தற்போது கம்பனியில் பணிபுரியும் கணவரை இழந்து இரு பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்துவரும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர்.(வெயங்கொடை).

(2010/E.F/2166) வயது 26, உயரம் 5'6" அங்கிலிக்கன் திருச்சபை. க.பொ.த(உ/த) தனியார் வங்கியில் காசாளராகக் கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வத்தளை).

(2010/E.F/2167) வயது 34, உயரம் 5'4". New Life திருச்சபை. க.பொ.த(உ/த) Early Childhood Education, English, ICT, Bridel dressing, Beauty Culture, Cookery போன்ற பாடநெறிகளைக் கற்று தற்பொழுது முன்பள்ளி ஆசிரியையாக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (புத்தளம்).

(2010/E.F/2168) வயது 33, உயரம் 5'2". அங்கிலிக்கன் திருச்சபை. ஆசிரியையாக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (சிலாபம்).

(2010/E.F/2169) வயது 28, உயரம் 5'2". R.C திருச்சபை. AAT கற்று Accountant ஆக பணிபுரியும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கண்டி).

(2010/E.F/2170) வயது 25, உயரம் 5'3." மெதடிஸ்த திருச்சபை.க.பொ.த(உ/த). Computer Studies கற்று முன்பள்ளி ஆசிரியையாக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (நிலாவெளி).

(2010/E.F/2171) வயது 34, அங்கிலிக்கன். க.பொ.த(உ/த) கற்ற மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 2).

(2010/E.F/2172) வயது 44, Gospel Terbanacle திருச்சபை. க.பொ.த (சா/த) கற்று முதியோர் பராமரிப்பு நிலையத்தில் கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனை தேடுகின்றனர். (கொழும்பு).

(2010/E.F/2173) வயது 32, உயரம் 5'2". A.O.G சபை க.பொ.த (உ/த) கற்று தாதியாக பணிபுரியும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கல்முனை).

(2010/E.F/2174) வயது 32, உயரம் 5'. ஜெபவீடு திருச்சபை. க.பொ.த.(சா/த) கற்ற மணமகளுக்கு, தொழில்புரியும் அல்லது ஊழியம் செய்யும் மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (இறங்கல).

(2010/E.F/2175) வயது 24, உயரம் 4'10". சீயோன் தேவாலயம். க.பொ.த.(சா/த) கற்று pharmacist ஆக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (மல்லாகம்)

(2010/E.F/2176) வயது 39, உயரம் 4'9". மெதடிஸ்த திருச்சபை. க.பொ.த(உ/த), பட்டப்படிப்பு கற்று அரசாங்க உத்தியோகம் புரியும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (தெகிவளை).

(2010/E.F/2177) வயது 50. உயரம் 4'9." Belivers Fellowship. க.பொ.த(உ/த) கற்று தொழில்புரிய விண்ணப்பித்துள்ள முன்மொழிகளும் தெரிந்த மணமகளுக்கு விவாகரத்து பெற்ற மணமகனைத் தேடுகின்றனர் (இறாகமை).

(2010/E.F/2178) வயது 32. உயரம் 5'3." அங்கிலிக்கன். க.பொ.த(சா/த) கிறிஸ்தவ நிறுவன சிறுவர் இல்லத்தில் பணிபுரியும் திருச்சபை, சமூகப் பணியில் ஈடுபாடுள்ள மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (இரத்தினபுரி).

(2010/E.F/2176) வயது 33. உயரம் 5'6." மெதடிஸ்த திருச்சபை. க.பொ.த(சா/த) சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்கள பயிற்சி பெற்று பகல் பராமரிப்பு நிலையத்தில் பணியாற்றும் ஓய்வுநாள் பாடசாலை ஆசிரியை, உள்ளூர் பிரசங்கி, மணப்பெண் சிகை அலங்காரம் செய்யும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (மன்னார்).

கொழும்பு இறையியல் கல்லூரி

"தேசங்களை மறுசுப்படுத்துவதற்கான திருச்சபையின் வளங்கள்"

இலங்கையின் திருச்சபைப் பாகுபாடற்ற, கிறிஸ்தவ தலைவர்களை உருவாக்கும் நோக்குடன் தமிழில் தலைமைத்துவப் பயிற்சியும், கற்கைநெடுகனும், தற்போது கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் நடாத்தவருகின்றது. இது உங்களுக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பமாகும்...

தமிழில் இறையியல் பட்டப்படிப்பு

கிறிஸ்தவக் கல்விக்கான சான்றிதழ் (CCS)
இறையியல் டிப்ளோமா (DipTh)
இளமானிப் பட்டப்படிப்பு (BTh)

September - December 2010

கொழும்பு

யாழ்ப்பாணம்

தேவனும் உலகமும்	பிரியா ஹென்டி, BSc, MSc, MTh
ஆத்யாகமம்	பிரியா ஹென்டி, BSc, MSc, MTh
சபையில் துதிவேளையை வழிநடத்தபவர்	சசிகலா சிறீஸ்கந்தராஜா, BTh
சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்	ஜலியன் தேவதாசன் BTh, MDiv
சபை வளர்ச்சி	ஜலியன் தேவதாசன் BTh, MDiv
எபேசியர்	ஜோன்சன் சந்திரசேகர் BTh
மேலத்தேயத் தத்துவப் போக்குகள்	பெனட் சுரேந்திரன், BA, MTh
நிர்வாக கலாச்சாரத்தை விருத்தி செய்தல்	கிறிஸ்துமணி செல்லையா, DipEng (Mech), BTh
தொழில்சார் ஒழுக்கநெறி	பிரேம்குமார் ஆரோக்கியசாமி, BSc, BTh
அருட்பணி வரலாறு	ஜே. கதிர்செம்பிள்ளை BD, MTh
திருப்பணிக்கான அறநெறி	அருட்திரு எபநேசர் ஜோசப், BTh, BD, MTh
திருச்சபை வாழ்க்கை	இரட்ணவேலாயுதம் ஓரல் சிங், BTh
பழைய ஏற்பாட்டு அறிமுகம்	ஜேசன் செல்வராஜா, BTh

BTh பாடங்கள்	
பவுலின் சிந்தனைகள்	ஜேசன் செல்வராஜா, BTh
கிரேக்கமொழி	ரவின் ஹஸ்தேரா, MTh
பாரம்பரிய அறநெறி	சுரேஸ் அப்பாத்துரை, BTh, MA
தேவனும் சமூகமும்	பெனட் சுரேந்திரன், BA, MTh
கலாச்சார மானிடவியல்	ஜே. கதிர்செம்பிள்ளை, BA, MTh

Diploma பாடங்கள்	
1 கொரிந்தியர்	ஜோன்சன் சந்திரசேகர், BTh
ஒருங்கமைந்த சிறுவர் நலக் கல்வி	வனஜா ராஜ்குமார், BTh
திருமணமும் பாலியலும்	ஜெயராஜ், BTh
அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்	மகேஸ்வரன், BT

CCS பாடங்கள் பருத்தித்துறை	
பிலிப்பியர் நிருபம்	யோகானந்தன், DipTh
சமயங்களுக்கான அறிமுகம்	பத்மநிதரன், DipTh
கிறிஸ்தவ ஊழியனின் ஊழியமும் வாழ்க்கையும்	ஹொபேட் பாலசிங்கம், BTh
ஆரம்ப வேதாகம சரித்திரம்	ஜேசன் செல்வராஜா, BTh

ஒவ்வொரு மாணவரதும் முன்னேற்றம் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டு, அவர்களது ஆற்றலையும், திறமைகளையும் அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள இக்கல்லூரியானது மிகவும் கரிசனையுடன் செயற்படுகின்றது.

அனைத்து சபை மாணவர்களையும் CTS அன்புடன் வரவேற்கின்றது!

189 துட்டகைமுனு வீதி, கொகுவளை. தொலைபேசி: 5524257 மின்னஞ்சல்: registrar@cts.lk இணையதளம்: www.cts.lk

மேலதிக தகவல்களுக்கு : Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

32/1, விதானையார் வீதி, சுண்டிக்குளி, யாழ்ப்பாணம் தொலைபேசி : 021-2228513, 077-9177211 மின்னஞ்சல் : ctsjaffna@sltnet.lk

Registered in the Department of
Post of Sri Lanka under

No. OD/101/News/2010

To:

From :
Sathiyavasnam
P.O. Box 1012
Colombo.

சத்தியவசன வேத அறிவுப் போட்டி 01.

கேள்வி	பதில்
1. வேதாகமத்துடன் தொடர்புடைய ஒன்றா?	ஆம்.
2. புதிய ஏற்பாட்டுடன் தொடர்புடையதா?	இல்லை.
3. ஒரு நபர் ஒருவரின் வயரா?	இல்லை.
4. ஒரு இடத்தைக் குறிக்கும் வயரா?	இல்லை.
5. வேதாகம நூல்களில் ஒன்றா?	ஆம்.
6. தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களில் ஒன்றா?	இல்லை.
7. வரலாற்று நூல்களில் ஒன்றா?	இல்லை.
8. ஆகம நூல்களில் ஒன்றா?	ஆம்.
9. மோசே எழுதியதாக கருதப்படும் நூல்களில் ஒன்றா?	ஆம்.
10. சிருஷ்டிப்பைக் குறித்த செய்தி உண்டா?	ஆம்.

இப்போது 'நான் யார்?' அல்லது 'அது என்னது' என்று கூறுங்கள் யார்க்கலாம்.... உங்கள் சரியான பதிலை மட்டும் எமக்கு எழுதி அனுப்பி வைத்தால் போதுமானது. அத்துடன் உங்கள் வயம், விலாசம், தொலைபேசி எண், அடையாள அட்டை இலக்கம் போன்ற தகவல்களுடன் ஒரு தயால் அட்டையில் 31.10.2010 திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும்படி அனுப்பி வைப்புங்கள். சரியான விடையை எழுதித் தெரிவிப்பவர்களில் குலுக்கல் முறையில் தெரிவுசெய்யப்படும் வயர்கள் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும்.

சரியான பதிலை அனுப்பி வைக்கவேண்டிய முகவரி :

சத்தியவசனம், தயால் வட்டி இலக்கம் 1012, கொழும்பு, இலங்கை.